

***H**LUCKÉ noviny*

číslo 2/2016

DUBEN - KVĚTEN - ČERVEN 2016

Vydává Město Hluk • Cena 15 Kč

Sečení trávy

Už tradiční sečení trávy uspořádal hlucký mužský sbor. S kosením jim pomohli chlapi z mužského sboru ze sousední Ostrožské Lhoty, kteří s sebou přivezli i cimbálovou muziku.

Jak bylo správně uvedeno na plakátě, nejednalo se o opravdické „sečení“, ale ukázkou sečení. Dnes, kdy Město Hluk vlastní moderní motorovou sekačku, nečeká nikdo, že tu budou hluční chlapi konat brigádu s kosami. Je ale pěkné, když se lidé sejdou, zazpívají si, povykládají a třeba i něco popijí. Lidská vzájemnost a pospolitost je vzácná květinka, která se v dnešní uspěchané době valem vytrácí. A navíc kosení lze vnímat jako odpočinek a prevenci některých zdravotních neduhů. Rotační pohyb při kosení je prý pro svaly balzám.

O občerstvení se postaraly hlucké tetičky. V nabídce byla „škvařezina“ a vdolky. Diváků dost a atmosféra velmi přátelská. Poděkování patří nejen mužskému sboru a tetičkám, ale také městskému úřadu, který akci finančně podpořil.

Marie Plačková

Foto: Lukáš Baroň a Štěpán Mitáček

Milí čtenáři Hluckých novin,

také jste si v dubnu všimli, jak byl Hluk pěkný, krásně růžový? Předčasné, téměř letní teploty nechaly rozkvést japonské třešně podél hlavní silnice, které vzápětí vystřídaly růžové hlohy. Rovněž náměstí se hezky zazelenalo, pomalu se zaplnily lavičky debatujících kolemjdoucích. Zkrátka, život v Hluku je pestrý, stejně jako společenské dění v něm. V nadcházejících letních měsících se můžete těšit nejen na svatovavřínecké hody, jejichž program bude opět bohatý, ale také na kulturní léto. Toto jste si v loňském roce oblíbili. Zveme vás proto k hudebnímu posezení u tvrze. Pokud máte rádi letní kino, ani letos nepřijdete zkrátka. Pro návštěvníky koupaliště jsme přichystali novinku v podobě veřejné knihovničky. Pokud budete sledovat plakátovací plochy a webové stránky města, dočtete se o dalších akcích, kterými si můžete zpestřit léto.

Před námi je klidnější a volnější část roku – prázdniny a letní dovolené. Přeji školákům dobrodružné prázdniny a nám všem pěknou dovolenou, klidné letní dny k načerpání duševních i fyzických sil.

Iveta Mátlová

Pozvánka na připravované akce

21. 6. 2016	Den hudby	park u tvrze
1. 7. 2016	Letní kino I. - Co je doma, to se počítá	park u tvrze
3. 7. 2016	Hudební neděle - koncert Merlin	park u tvrze
10. 7. 2016	Hudební neděle	park u tvrze
15. 7. 2016	Letní kino II. - Ecce Homo Homolka	park u tvrze
17. 7. 2016	Hudební neděle - koncert Fragment	park u tvrze
24. 7. 2016	Hudební neděle	park u tvrze
29. 7. 2016	Letní kino III. - Rozmarné léto	park u tvrze
31. 7. 2016	Hudební neděle	park u tvrze
7. 8. 2016	Hudební neděle	park u tvrze
12.8.-14.8.2016	Svatovavřínecké hody	
19. 8. 2016	Letní kino IV.	park u tvrze
21. 8. 2016	Hudební neděle	park u tvrze
27. 8. 2016	Z pohádky do pohádky	
28. 8. 2016	Hudební neděle	park u tvrze
2. 9. 2016	Letní kino V. - S tebou mě baví svět	park u tvrze
4. 9. 2016	Hudební neděle	park u tvrze

Více informací na www.mestohluk.cz

Hlucké noviny. Vydává Město Hluk, Hřbitovní 140, 687 25 Hluk, IČ: 00290939. Počet výtisků 850 ks.

Grafické zpracování LD studio, reklamní a komunikační agentura, www.commart.cz, tisk ANP, Staré Město.

Příspěvky zasílejte na MÚ Hluk Ing. Jitce Vackové, nebo Mgr. Ivetě Mátlové na e-mail: kultura.hluk@seznam.cz.

Noviny řídí redakční rada. Příspěvky čtenářů neprochází jazykovou úpravou. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.

Uveřejněné názory a stanoviska nejsou vždy totožné s názory redakce.

Vychází čtvrtletně. Povoleno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČRE 131 01.

Toto číslo vychází k 17. 6. 2016. Uzávěrka příštího čísla je 24. srpna 2016.

Oprava silnice II/495 mezi Hlukem a Ostrožskou Lhotou

Dne 27. 5. 2016 byla zahájena oprava silnice II/495 mezi Hlukem a Ostrožskou Lhotou. Dle plánu by oprava silnice měla trvat do 30. 11. 2016. Průjezd stavbou pro vozidla do 3,5 t a autobusy je povolen. Pro vozidla nad 3,5 t mimo bus je vedena objízdná trasa přes Kunovice a Ostrožskou

Novou Ves. Stavební práce budou prováděny po etapách a provoz bude řízen světelnou signalizací. Úplná uzavírka silnice mezi Hlukem a Ostrožskou Lhotou pro všechny vozidla je plánována v závěru stavebních prací, a to koncem října popř. začátkem listopadu a to v rozsahu přibližně 4 dny.

Provoz diabetologické ambulance

Provoz diabetologické ambulance bude po dobu rekonstrukce po požáru dočasně přerušen. Pacienti budou ošetřováni dle původních objednávek na adrese: Poliklinika u Sv. Alžběty (naproti Slováckého divadla), ulice Vodní 13, Uherské Hradiště. Zde budou probíhat i odběry. Dle potřeby podrobnější informace na telefonním čísle 572 553 498.

Sběrný dvůr – provozní doba

S platností od 1. 6. 2016 se mění provozní doba na sběrném dvoře následovně:

úterý, čtvrtek a pátek:	7.00 - 11.30	12.00 - 17.00
sobota:	8.00 - 11.30	12.00 - 15.00
pondělí, středa:	zavřeno	

Sakrální stavby se dočkají postupné obnovy

V letošním roce se město Hluk ucházelo o dotace vypsání Ministerstvem zemědělství – „Udržování a obnova kulturního dědictví venkova“ z dotačního programu číslo 16A (SZIF/2016/0215606, SZIF/2016/0163637).

V březnu byl podán na Státní zemědělský intervenční fond Uherské Hradiště projekt pod názvem „Restaurování sakrálních staveb v k. ú. města Hluk – I. etapa“. Jak již z názvu vyplývá, jedná se o první etapu, ve které jsou k

opravě navrženy čtyři sakrální stavby – litinový kříž v ulici Hlavní naproti ulici Antonínské, kamenný kříž v ulici Boršická, kamenný kříž v ulici Hlavní naproti bývalému závodu Sport a socha sv. Antonína Paduánského v Antonínské ulici. Zmíněné památky se ocitly na seznamu obnovy jako první, neboť nejvhodněji splňovaly kritéria projektu. Všechny se nacházejí v intravilánu (zastavěné části obce), všechny jsou ve vlastnictví obce (nejen pozemek, ale také samotná stavba) a všechny

přispějí ke zvelebení obce nejen pro nadcházející Dolňácké slavnosti.

Ač se na první pohled nezdá, vytipované sakrální stavby jsou poničeny důsledkem povětrnostních vlivů, některé z nich také neodbornými nátěry v minulých letech. Do konce června proběhne výběrové řízení a budou se soutěžit dodavatelé. Sakrální památky by se měly začít restaurovat v červenci, předpokládané ukončení je plánováno na přelom září a října letošního roku. Práním města je v restaurování drobných sakrálních památek pokračovat i v dalších letech.

IMat

Jak je to s cestovními doklady pro děti?

Rodinné dovolené spojené s cestováním do zahraničí znamenají i vyřizování cestovních dokladů. Co vše je potřeba zařídit při cestování s dětmi? Věděli jste například, že i děti mohou do členských států Evropské unie a dalších vybraných evropských zemí cestovat na vlastní občanský průkaz?

Cestovní pas i občanský průkaz jsou pro děti levnější

Blíží se čas dovolených a s ním čeká mnohé rodiny cesta k moři či do hor za hranice České republiky. Pro cestování s dětmi do zahraničí již čtvrtým rokem platí, že i dítě musí mít vlastní cestovní doklad, jelikož v roce 2012 došlo nařízení Evropské unie ke zrušení možnosti cestovat na zápis v cestovním dokladu rodiče. Pro rodiče to ovšem neznamená, že se jim kvůli pořízení cestovního dokladu pro děti dovolená nějak zásadně prodraží. Cestovní pas pro dítě do 15 let totiž stojí 100 Kč a dobu platnosti má stanovenou na 5 let.

Vzhledem k nestabilní bezpečnostní situaci v některých zemích, které byly dlouhodobě turistickými destinacemi, jako například Egypt nebo Turecko, se dá letos očekávat nárůst zájmu o cestování po Evropě, a proto jistě potěší možnost cestovat po většině států Evropy pouze s občanským průkazem. Na ten je nyní možné vycestovat do zemí Evropské unie a také do Albánie, Bosny a Hercegoviny, Černé Hory, Makedonie, Norska, Srbska, Švýcarska a na Island. Cena za vydání občanského průkazu pro dítě do 15 let je 50 Kč a doba jeho platnosti 5 let.

Cestovní doklady jsou hotové do 30 dnů

O vyřízení cestovního pasu nebo občanského průkazu pro dítě do 15 let žádá zákonný zástupce, tedy zpravidla rodič, kterému stačí s dítětem zajít na nejbližší obecní úřad obce s rozšířenou působností. K žádosti, kterou na místě zpracuje úředník, není nutné přikládat fotografii; úředník pořídí fotografii dítěte přímo na úřadu při podání žádosti. Při podání žádosti zákonný zástupce předkládá svůj průkaz totožnosti a rodný list dítěte. V případě, že má dítě vydán již platný občanský průkaz nebo cestovní doklad, lze tento předložit místo rodného listu.

Lhůta pro vydání cestovního pasu nebo občanského průkazu činí maximálně

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

30 dnů. V případě vycestování v kratší lhůtě než 30 dnů je možné požádat o vydání cestovního pasu ve zkrácené lhůtě 6 pracovních dnů; tento úkon je ovšem u dětí zpoplatněn poplatkem ve výši 2 000 Kč. Bližší informace k vyřizování osobních dokladů lze nalézt na webu Ministerstva vnitra na adrese: www.mvcr.cz/clanek/osobni-doklady.

Informací není nikdy dost

V případě, že má dítě cestovat mimo Evropskou unii, doporučujeme se předem informovat u zastupitelského úřadu daného státu, jaké jsou podmínky vstupu, pobytu a vycestování s nezletilým dítětem. Je také třeba dát si pozor na to, že některé státy mimo Evropskou unii mohou vyžadovat určitou minimální dobu platnosti cestovního dokladu při vstupu na jejich území nebo ukončení pobytu – nejčastěji činí požadovaná minimální doba platnosti 6 měsíců.

Podrobnosti k těmto i dalším podmínkám (např. vízová povinnost) lze zjistit u zastupitelského úřadu daného státu, popřípadě je lze nalézt na webu Ministerstva zahraničních věcí www.mzv.cz v sekci „Cestujeme“ a dále v části „Státy a území – informace na cesty“.

Mgr. Jana Vildumetzová
náměstkyně ministra vnitra
pro řízení sekce veřejné správy

Fotozprávy

Malované vajíčko na červeném šňůrce

Květná neděle na domcích už tradičně patřila velikonoční akci Malované vajíčko na červeném šňůrce. Desítky dětí se vystřídaly u stanovišť, kde si mohly uplést žilu, naučit se, jak správně nazdobit velikonočního beránka, namalovat vajíčko pomocí voskovek, vyzdobit perníček nebo vytvořit velikonoční ozdobu ve výtvarných dílničkách. Ze „starých domků“ voněla škvarenina z devadesáti vajec a voňavé slaniny, na které si návštěvníci určitě pochutnali.

Děkujeme městu Hluk, které je tradičním sponzorem akce, a také všem organizátorům, kteří přípravě věnovali svůj čas i energii. Zvláštní poděkování patří paní Martě Dohnalové, která nám každoročně zajišťuje proutky na pletení žil.

Iveta Remeňová

Uklidme Česko

Díky iniciativě Městského informačního centra Hluk proběhl 16. dubna 2016 druhý ročník smysluplné akce Uklidme Česko. Jeden dobrovolník z řad široké veřejnosti a více jak 30 osob, zejména z hluckých spolků (rybáři, skauti, soubor Okluky), přišlo čistit hlucké Okluky. Oproti loňskému roku zaznamenali dobrovolníci úbytek odpadu v řečišti, avšak na

březích se nacházelo všeho dost... Se svozem odpadu opět pomohl Městský úřad Hluk. Organizátoři slíbili, že se do akce zapojí i příští rok, a věří, že úklid zaujme více lidí. Všem, kteří s úklidem pomáhali, náleží poděkování.

Košť slivovice

Mužský pěvecký sbor uspořádal v letošním roce tradiční, již 15. košť slivovice, který proběhl 27. března (o Velikonočích) na hlucké tvrzi.

Samotnému koštu předcházela degustace vzorků destilátů, která proběhla v sobotu 12. března 2016 ve velkém sále hlucké tvrze. Sešlo se 7 komisí, a to jak z domácích vystavovatelů, tak i z vystavovatelů z blízkého okolí.

Těchto 7 degustačních komisí se pod vedením p. Jana Hájky zhostilo svého úkolu s tou největší odpovědností a podle nejlepšího vědomí a svědomí.

V letošním roce se podařilo zajistit celkem 360 všech vzorků, z toho bylo 284 vzorků slivovice a 76 vzorků ostatních pálenek, z kterých degustační komise na základě svých dlouhodobých zkušeností vybrala jako vítězné tyto vzorky:

Šampion

vz. č. 111 Kotačka Ivan z Hluku

1. místo

vz. č. 273 Moštěk Martin z Hluku

2. místo

vz. č. 124 Jelének Libor z Hluku

3. místo

vz. č. 94 Jurásek Marek z Ostrožské Lhoty

Nejlepší Meruňka

vz. č. 318 Prajza Jaroslav z Hluku

Nejlepší Hruška

vz. č. 333 Němec Antonín z Hluku

Nejlepší Calvados

vz. č. 341 Kubiček Vladimír z Liptálu

IMat, Foto: Štěpán Mitáček, Lukáš Baroň

Domácí chleba z kvasnic nebo z kvásku? Proč nezkusit žitný kvásek.

V neděli 15. května 2016 se ve velkém sále na hlucké tvrzi sešla skupinka asi 30 zájemců o kváskové pečení (dokonce přišli i dva zástupci mužského pohlaví). Byla to akce pořádaná knihovnou a informačním centrem města Hluk.

Příjemným odpolednem provázela slovem paní Marcela Velecká, která na úvod seznámila přítomné s žitným klasem a kváskem i s historií pečení.

O praktické ukázky kváskového chleba se postaraly pořadající, které si chleby připravily dopředu doma. Zájemci tak mohli vidět těsto, které bylo vyrobeno ze žitného kvásku, a několik druhů již upečeného chleba. K ochutnání byly pšenično-žitný kváskový a pšenično-žitný kváskový semínkový chleba, které byly upečeny v elektrické troubě, pro porovnání taky pšeničný chleba z kvasnic. Dále kváskový pšenično-žitný, pohankový a toustový chleba pečený v domácí pekárně.

Velmi příjemným zpestřením se stala ochutnávka sladkého pečiva z kvásku, o kterou se postarala paní Marie Velecká. K ochutnání byly např. vdolečky, jablečný závin, různé ovocné koláče, perník aj.

Každý účastník si odnesl domů několik receptů, praktických rad a živý kvásek.

Kváskový chléb (asi 1kg)

1. Půl až 3 hodiny před pečením vyndáme darovaný kvásek z lednice (musí mít pokojovou teplotu).

2. Do mísy dáme asi 100 g žitné hladké mouky a 140 g vlažné vody a přidáme darovaný kvásek pokojové teploty. Zamícháme a 1/3 oddělíme do skleničky a dáme do lednice.

3. Cca 200 g kvásku máme v míse, přidáme 150 g žitné mouky hladké a 150 ml vlažné vody (150 ml). Vše vymícháme, nejlépe večer, necháme přes noc kynout při pokojové teplotě.

4. Ráno přidáme: 450 g pšeničné mouky hladké, 1–2 lžičky soli, 1–2 lžičky kmínu, 1 lžičku koriandru, vlažnou vodu (150–170 ml). Můžeme přidat různá semínka: lněná, sezamová, dýňová, slunečnicová, ovesné vločky nebo předvařené zrní, jindy zase slaninu, cibuli, česnek, někdy meruňky, fíky, brusinky...

Hladkou mouku lze částečně nahradit moukou celozrnnou, grahamovou, špaldovou, rýžovou, pohankovou... (asi 100 g).

Vyhněteme vařečkou (v robotu) a necháme 3–5 hodin kynout při pokojové teplotě.

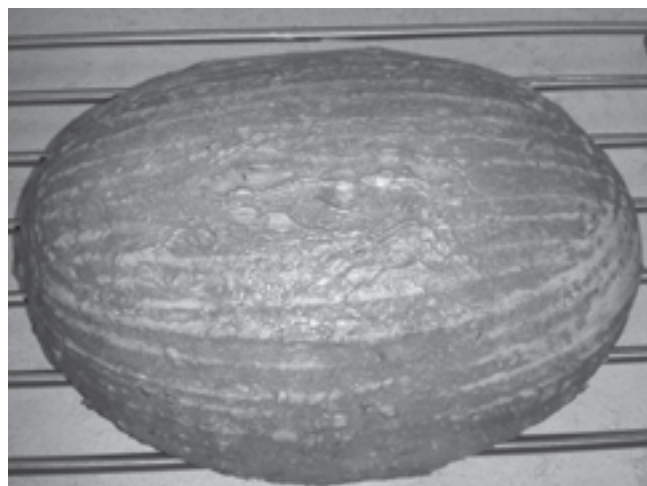
5. Přendáme na vál a opatrně stočíme v bochník. Uděláme kulatý nebo oválný tvar podle ošatky, kterou jemně vysypeme škrobem.

6. Asi po hodině kynutí zapneme troubu na 250 °C a vložíme do ní přehřátý plech, na kterém budeme chleba péct a pod něj ¼litrový plecháček s vodou. Po nahřátí trouby si na pečicí papír lehce vyklopíme bochník, štětečkem ometeme zbylý škrob a potřeme vodou. Ihned vložíme do trouby. Po cca 10 minutách snížíme teplotu na 180–200 °C, chleba opět potřeme vodou a vyndáme plecháček z trouby ven. Pečeme do zlatokaštanova ještě dalších cca 30–40 minut. Během pečení můžeme ještě 1–2 krát potřít vodou. Po upečení chleba necháme vychladnout na mřížce.

Pokud chceme kvásku na více chlebů, přidáme přiměřené množství mouky a vody (např. na 4 chleby: 400 g žitné hladké mouky a 560 ml vody).

Ve skleněné nádobě v lednici nám musí vždy něco zůstat! (cca 50 g)

Romana Jančová

Kdo jsme?

Výzva pro pravé slovácké chlapy: byli byste zvědaví, kdo všechno patřil mezi vaše předky? Odkud vaši předkové přišli a s kým jste v daleké minulosti spřízněni? Pak vás jistě zaujme projekt doktora R. J. Vašuta z Přírodovědecké fakulty Palackého univerzity v Olomouci. Jeho účelem je výzkum moravských rodů na základě analýzy Y-chromozomální DNA. Z výsledků této analýzy lze určit, k jaké populaci daný rod náležel. Zda jeho předkové v mužské linii byli slovanského, germánského, keltského nebo jiného původu. Dají se tak zkoumat migrační a kolonizační vlny, případně také spřízněnost s jinými rody. Slovácko je v tomto ohledu velmi zajímavou oblastí. Nachází se zde velmi staré osídlení, přičemž zdejší populace byla zároveň často ovlivňována vpády z Uher. Genetické zmapování původu obyvatel Slovácka v podstatě zatím neexistuje. To, na čem celý projekt stojí a padá, je ochota slováckých mužů poskytnout vzorky DNA. Pro výzkum mají největší význam muži, kteří mají v otcovské linii svůj původ na Moravě – v tomto případě na Slo-

vácku – a svou mužskou linii mají sestavenou alespoň do počátku 19. století. Zkoumaná část genu se totiž dědí vždy z otce na syna, každý rod má tak svůj specifický gen. Hlásit se však mohou i ti, kdo tuto linii předků sestavenou nemají. V případě hluckých rodů (či rodů z nejbližšího okolí) je historik Martin Kotačka ochoten pro projekt sestavit sám.

Na závěr je třeba říci, že účast v projektu je bezplatná. Celá záležitost spočívá v tom, že si jeden mužský reprezentant rodiny odebere vzorek slin z ústní dutiny speciálním kartáčkem, který mu přijde poštou. Tento kartáček pak odešle nazpět, přičemž o zbytek se postará laboratoř. Samotný odběr zabere pár minut. Neváhejte! Případnou vědeckou publikaci, která z projektu vzejde, si jistě prostudujeme s velkým zájmem my všichni.

Přihlášky do projektu posílejte na mailovou adresu
M.Kotacka@seznam.cz

Více o projektu - (<http://www.genebase.cz/gap.html>).

Marie Plačková

LeTDní knihovnička v Hluku „Osvěž se – půjč, vrať nebo vyměň“

V souvislosti se zahájením letošní letní sezóny na městském koupališti přichází i novinka v podobě „LeTDní knihovničky“.

LeTDní knihovnička je k dispozici všem návštěvníkům hluckého koupaliště, kteří rádi čtou a knížky si rádi půjčují. V horkých letních dnech nabízí literární osvěžení a zpestření. Rovněž má podpořit čtení a zpříjemnit tak pobyt v areálu koupaliště.

Co je důležité?

Najdete ji na viditelném místě, a to hned za vstupní branou vpravo u šaten.

Půjčování knih je bezplatné a každý se může obsloužit sám.

Co v ní najdete?

Romány, detektivky, cestopisy, kuchařky, dětské knížky, časopisy...

Pocházejí z hlucké knihovny a z knižních darů od občanů.

Jak funguje?

Knížku si můžete půjčit, kdykoliv se vám zachce, kdykoliv budete mít chuť se literárně osvěžit. Knihu můžete do knihovničky také darovat nebo si jen knížky prostě vyměnit. Pokud se vám knížka bude hodně líbit a vy ji nevrátíte, nic se neděje, knihovničku budeme pravidelně doplňovat.

Nezapomeňte!

Mějte na paměti, že i ostatní rádi čtou. Bud'te ohleduplní

a zacházejte proto s knihovničkou a knihami tak, aby mohly ještě dlouho zpříjemňovat dny i dalším lidem.

Budeme rádi, když vám LeTDní knihovnička zpříjemní horké letní dny!

Mohlo by vás zajímat

Starost o obsah knihovničky na sebe vzala hlucká knihovnice Romana Jančová, která bude knihy doplňovat a obměňovat. Zatím má knih dostatek, neboť v místní knihovně je mnoho duplikátů a také čtenářů, kteří přinášejí knihy z domu. Zájemci, kteří budou chtít přispět k doplnění LeTDní knihovničky mohou knihy nosit do místní knihovny. V současné době jsou vítány dětské knihy.

RJ a IMat

Bc. René Skrášek se umístil mezi nejlepšími českými manažery

SVAZ ČESKÝCH A MORAVSKÝCH VÝROBNÍCH DRUŽSTEV

PRESS INFO

UNION OF CZECH PRODUCTION CO-OPERATIVES

Praha, 25. 4. 2016 – v letošním 23. ročníku prestižní manažerské soutěže MANAŽER ROKU 2015, jejíž výsledky byly slavnostně vyhlášeny ve čtvrtek 21. dubna v pražském Paláci Žofín za účasti prezidenta republiky Miloše Zemana, předsedy vlády Bohuslava Sobotky a významných hostů, se mezi finalisty umístil Bc. René Skrášek, předseda výrobního družstva KOVOPLAST Hluk.

Hodnotitelská komise soutěže vybrala celkem 70 finalistů letošního ročníku MANAŽERA ROKU, mezi nimiž se umístilo také šest zástupců výrobních družstev. Představitelé výrobních družstev jsou v soutěži MANAŽER ROKU dlouhodobě úspěšní, což je dáno jejich výbornými výsledky v hodnocených oblastech, mezi které patří makroekonomické ukazatele, produktivita práce, přidaná hodnota, ale i manažerské a charakterové vlastnosti finalistů.

Umístění v soutěži MANAŽER ROKU je pro představitele výrobních družstev velkým úspěchem, neboť soutěž má precizní systém objektivního hodnocení uchazečů, kteří musí odpovídat přísným kritériím. Soutěžící, který se nemůže nominovat sám, je hodnocen dvoukolově, a to dvěma nezávislými komisemi. „Soutěž Manažer roku je soutěž, kde se dělá vyhodnocení nejdůsledněji, nejnáročněji a dělá se s nejvyšším stupněm eliminace osobních vlivů,“ uvedl JUDr. Rostislav Dvořák, předseda Svazu českých a moravských

výrobních družstev (SČMVD) a předseda Řídícího výboru soutěže.

Výrobní družstvo KOVOPLAST Hluk se zabývá výrobou kovových a plastových dílů pro automobilový, stavební, zdravotnický, elektrotechnický a strojírenský průmysl. Vlastní konstrukce a nástrojárna umožňují vývoj a odzkoušení lisovacího nástroje nebo vstřikovací formy tak, aby umožňovaly plynulou výrobu kvalitních kovových i plastových dílů. Družstvo se pod vedením Bc. Skráška stalo kvalitním a osvědčeným výrobním partnerem s dobrými cenami, vysokou kvalitou a vstřícností vyhovět v maximální míře zákazníkovi v jeho náročných požadavcích.

SČMVD patří mezi největší a nejvýznamnější svazy zaměstnavatelů v České republice. Je představitelem silné skupiny výrobních družstev, zastupuje jejich zájmy na úrovni vlády a Parlamentu ČR, podporuje členská družstva širokou škálou odborných činností a služeb ve stěžejních oblastech podnikání a vytváří a prosazuje podmínky pro jejich rozvoj. Členskou základnu svazu tvoří přes 200 výrobních družstev z celé České republiky, jejichž činnost zahrnuje obory ve stavebnictví, strojírenství, automobilovém průmyslu, chemickém a kosmetickém průmyslu, výrobu automatizovaných pracovišť, nábytku, skla, plastů, obalů, oděvů, šperků a hraček, ale také potravin a poskytování služeb.

Mgr. Rodan Svoboda

Máj v Charitním domě

Vyzdobená zahrada Charitního domova, veselé i tklivé tóny dechovky, vydařené slunečné počasí, rozlévající se vínečko bílé, grilující se voňavé „Duhové“ špekáčky, spokojení senioři a jejich skotačící vnoučci a pravoučci, pobíhající usměvavé pečovatelky převlečené za čarodějnice a víly a především silné paže dobrovolných hasičů... To vše a mnohem více jsme měli v Charitním domově při stavění a následném kácení krásné májky, jejíž výzdobou se bavili naši senioři několik dní.

Přivítali jsme rádi každého, kdo se za námi přišel podívat. Atmosféra těchto dvou podvečerů byla nezapomenutelná.

Poděkování patří především pečovatelce Staňce Pančíkové, která tyto dva dny naplánovala a zorganizovala, Tomáši Kučerovi a sboru dobrovolných hasičů z Hluku a také všem muzikantům dechové muziky Pohoda.

Lítost vyjadřujeme jen nad skutečností, že květen k nám přichází pouze jednou za rok.

Eva Malůšková

O životě, o lásce – vzpomínky Marie Nemravové z Hluku

Často ve svém okolí potkáváme sousedy, známé, ale také osoby, se kterými se pozdravíme, zastavíme, promluvíme pár slov a jdeme dál. Mnohdy ani nevíme, jaké jsou osudy lidí kolem nás, co umí, co dokáže. Jen díky empatii a odvaze druhých upozornit na vzácné a zajímavé osobnosti vás s nimi můžeme seznamovat. Dnes vám chceme představit paní Marii Nemravovou z Hluku. Přesněji, rádi bychom vás seznámili s básněmi, které paní Nemravová namluvila.

Paní Marii Nemravovou mnozí Hlučané znají. Maminka pana učitele Jana Nemravy, paní Magdaleny Strakové a pana Víta Nemravy se v březnu dožila 91 let. Přestože jí před mnoha lety přestaly sloužit oči, je plná vitality a životního optimismu. Téměř denně navštěvuje bohoslužby v kostele sv. Vavřince, kde se zapojuje do předříkávání růžence. Doma ve volných chvílích přemýšlí o životě a vzpomíná. Vzhledem ke svému hendikepu se rozhodla své vzpomínky vložit do krátkých říkanek. Dostalo se mi cti, abych se mohla do říkanek zaposlouchat. Přála bych vám, milí čtenáři, slyšet vlídný hlas a krásný přednes paní Nemravové. Když jsem uslyšela první slova, vytanula mně na mysli představitelka Babičky Terezie Brzkové, přesně tak laskavě jsou říkanky přednášeny.

V úvodu Marie Nemravová sděluje, že se jedná o vzpomínky z jejího života, na mládí, rodinu. Promlouvá k vnoučatům, ale také krásně popisuje přírodu.

*Život věnec zaplétal, ze sedmikrásek, růží, bodláků,
trochu štěstí přidal z oblaků.*

*Zaplétal lásku, radosti,
malou větvičku bolesti.*

*Mateřidouškou věnec provoněl, pevně zavázal,
aby ho vítr neodvál.*

*V zahradě u našeho domu rostou borovice, smrky, pár keřů k tomu,
je to ráj dětských her, ptačích hnízd, ptačích per.
Tolik radosti, běhání, zápasů, plakání, ty staré stromy uviděly,
kolikrát v bouři se zachvěly.*

*Smutně šuměly koruny stromů,
když milý navždy odešel z domu.*

*Stojí dál, jak naši ochránci,
stín k odpočinku dávají po práci,
vítají každého, kdo domů se navrací.*

*Zahradou se procházím, hory na obzoru nevidím a všechno
kolem jak pod hustým závojem. Bílá hůl mě vodí, zrádkyně,
často zradí. To patří k životu, zvedám se ze země u plotu
a jdu dál.*

Děti mám, někdy je objímám, ráda pohladím, často odpouštím.

*Vnoučata moje, vyrostli jste, už rozhlížíte se po světě,
chraňte si svůj život jako růži, ať vám krásně rozkvetě.*

Postavte si pevné schody, vystupujte výš a výš.

Nespadněte do hluboké vody, nevíte o světě.

Chraňte si svůj život jako růži, ať vám krásně rozkvetě.

Jednou přijde účtování a odkvetě zahrada.

Pak vaše růže sama skloní se a pomalu opadá.

*Zlatý petrklič bránu otvírá,
jaro je tady, slunce se usmívá.*

*Bílé konvalinky les provoní,
jaro je tady, zvonečky zazvoní.*

*Malé fialky z trávy vykukují,
jaro je tady, ptáci prozpěvují.*

*Růže vévodí v parku, v zahradě,
v křišťálové váze na hradě,
v malé chaloupce v hliněném džbánu,
jak voní, když rosa padá za červánků.
Je královnou v purpurovém šatě,
nevěsta celá bílá,
růžová družička milá.*

*Kolik má barev, kolik odstínů,
je krásná na slunci i ve stínu.*

Jsem moc ráda, že se s vámi, milí čtenáři, můžu podělit o verše Marie Nemravové nejen v tomto čísle Hluckých novin, ale také v dalších vydáních.

Paní Nemravové přejeme do dalších let pevné zdraví a hodně štěstí při dalším tvůrčím skládání.

Iveta Mátlová, foto: Štěpán Mitáček

Aprílové besedování

Tato jarní seniorská beseda se nesla v duchu překvapení. Věru není lehké vždy připravit kulturní vystoupení jenom z řad seniorů. Často oslovíme ty nejmenší, kteří jsou nejmilejší. Tentokrát to byly velmi úspěšné mažoretky, které jsou řazeny mezi nejlepší a jsou již ozdobeny i medailemi. Vystoupení se nám velmi líbilo. Jejich dovednost jsme odměnili bouřlivým potleskem. Máme radost, že se mažoretky prezentují nejen doma, ale i v zahraničí. Touto cestou jim vyjadřujeme srdečné poděkování. Do dalších dnů jim přejeme ještě hodně úspěchů.

K tanci a poslechu nám vyhrávala „naše dechová hudba“ POHODA pod vedením pana Ing. Jana Šimčíka.

V tomto měsíci jsme věnovali taky vzpomínku učitelů národů J. A. Komenskému, jelikož byl den učitelů. Krátká povídka nás vrátila do našich dětských let, ale vedla i k zamyšlení, jak to mají kantoři s dnešními žáky nelehké. Za vše, v čem selhává výchova, je dáвана vina škole. My starší si ale myslíme, a to z vlastních zkušeností, že za výchovu dětí má největší zodpovědnost rodina.

A máme tady MÁJ, měsíc lásky. Sešli jsme se 10. 5. 2016, kdy jsme oslavili i den našich maminek a babiček. Svým vystoupením nás tentokrát mile potěšili žáci, kteří byli poněkud odrostlejší, trošičku postarší, dalo by se říct zvláštní. Vedla je paní učitelka hezky na provázku, aby se jí některý nezatoulal. Recitovali nám veršíky se vší upřímností a z celého srdce. Všichni přítomní s úsměvem sledovali jejich vystoupení. Za jejich snažení pak dostali pitíčko Fruko a politánku.

O pohoštění se tento den postarali muži, kteří všem ženám uvařili kávu a ty je poctily novým titulem „šikovní servíři“. Dechová hudba nás zvala na parket a vydržela nám vyhrávat až do pozdních hodin.

Přátelské posezení patří všem seniorům. Proto tímto vyzýváme všechny „mladé důchodce“, aby přišli mezi nás a doplnili místa těch, kterým zdravotní stav již nedovoluje, aby se těchto akcí zúčastňovali.

Máme zájem na tom, aby naše započaté dílo mělo nástupce a to se nám i daří. Do našeho seniorského výboru přišla mladá krev dvou manželských párů a taky účast dal-

ších seniorů, kteří přišli mezi nás. Nově příchozí senioři jsou inspirací pro nové zaměření a programy dalších besed.

Pro informaci jen uvádím, že v květnu to byla již 93. beseda, a tak se pomalu blížíme k číslu sto. Organizace těchto besed není ale jenom zábava. Je to spousta starostí a příprav, kterou s radostí děláme pro naše seniory, ale i pro věrné hosty, kteří za námi pravidelně z okolních obcí dojíždí.

Naši činnost hodnotí velmi kladně „Rada Zlínského kraje pro sociální oblast“, kde máme již dobré jméno. Záštitu nad činností klubů a spolků převzala Mgr. Taťána Valentová Nersesjan.

Na den 21. 6. 2016 připravujeme již 94. besedu. Začátek bude v 19 hodin NA TVRZI.

Program:	Slet čarodějnic
Hudba:	Pohoda
Občerstvení:	CKD – co si kdo donese

„Hlučané“, děláme to pro vás. Přijďte mezi nás, místa je vždy dost pro každého.

Těšíme se na vaši účast.

Za seniory: Emilie Morozová, foto: Štěpán Mitáček

V Hluku byla veřejná prádelna

Milí Hlučané, zvláště ti mladší, dovolím si vás oslovit touto otázkou: „Víte, která práce v domácnosti ještě po druhé světové válce byla považována za nejtěžší?“ Můžete se na to zeptat některé ze svých babiček, nebo i prababičky, a ty jistě odpoví jednoznačně: „Praní prádla!“ Ve své krátké vzpomínce na otázku se budu snažit odpovědět i já.

Po skončení války se doma pralo v neckách a většinou na dvorcích. Necky byly podloženy tak, aby prádlena při praní pohodlně stála a nehrbila se. Jen několik kroků od necek stála kotlina, kde se ohřívala voda potřebná k praní. Protože mnoho domácností nemělo vlastní studnu, bylo nutné určité množství vody přinést z obecní studny. Často tuto práci vykonávaly i děti a pamatuji si, že i já jsem v kýblech přinášel vodu z obecní studny, která byla u Sovišovy kovárny v Boršické ulici. Maminky den před praním namáčely prádlo do vody s příměsí nastrouhaného mýdla, aby se špína aspoň trochu uvolnila. Druhý den se muselo namáčené prádlo ručně vyždímat a uložit vedle necek a ihned potom začalo vlastní praní. Mokrě prádlo se ještě namydlo a poté se jemnými pohyby po valše „drhlo“ nahoru a dolů po celé ploše valchy. Praní trvalo několik hodin, protože za čtyři až šest týdnů se „špíny“ v domácnostech nasbíralo vždy dost. Po skončení praní a vymáchání se prádlo muselo také patřičně vyždímat, a to se dělalo ručně způsobem připomínající kroucení.

Vzpomínám, že to bylo okolo roku 1949, kdy jednou ma-

minka doma pravila: „Tak, zítra budeme prát velké prádlo v obecní prádelně.“ Ano, ta se nacházela ve dvoře budovy Penkova statku přibližně tam, kde dnes stojí budova městského úřadu. Příjezd do prádelny byl okolo stájí obecních býků, poblíž „hasičárny“. Dvůr sloužil i rodině majitele cukrárny pana Borýska, kde měl uloženo dřevo a uhlí

a samozřejmě tu byla i „kadibudka“. V prádelně byl zaveden vodovod, bubnové pračky, asi dvě, kotel na ohřev vody a zda tam bylo i nějaké zařízení ke ždímání prádla, nevzpomínám si. Samozřejmě bylo, že k ohřevu vody si každá prádlena přivázela uhlí a dřevo. Již si nejsem jistý, jaká byla výše poplatku, mám jen dojem, že to bylo 5 nebo 10 korun.

Ty naše maminky to neměly lehké, dnes se automatická pračka naplní prádlem, práškem, aviváží, škrobem, spustí se voda a zmáčkne patřičný knoflík a už za jednu hodinu bez námahy můžeme prádlo věšet na uschnutí.

Vzpomínku na to, jak se dříve pralo prádlo, připravil rodák **Jan Burian**, který se v Hluku narodil 6. července 1936.

Soubor Dolňácko letos slaví

Letošní rok je významným v historii souboru, neboť je to již 50 let, kdy začali tancovat tanečníci a tanečnice pod názvem Dolňácko.

Samozřejmě, že před 50 lety to nebylo poprvé. V Hluku se vždy tancovalo a zpívalo. Dříve jezdili Hlučané prezen-

tovat místní kulturu a zvyky – a to i v doprovodných programech při předvádění hlucké jízdy králů jako prodávání peřin, hlucká svatba aj. – po celé republice. Například již v roce 1895 vystupovali v Praze.

V 50. letech vznikl v Hluku Slováký krúžek pod vedením Aničky Rybníkářové a Františka Dufky (č. 103). Koncem padesátých let a začátkem šedesátých let vedl soubor František Kotačka a soubor fungoval pod Závodním klubem pracujících Autopal.

Po slavnostech v roce 1965 se členové výboru Dolňáckých slavností shodli, že se musí dát dohromady nějaká partia, která by tvořila organizovaný soubor, který by řídil výbor Dolňáckých slavností. Za název souboru navrhl Antonín Dohnal název Dolňácko, že když jsou v Hluku Dolňácké slavnosti a žijeme na Dolňácku, tak ať se soubor jmenuje stejně – Dolňácko. Návrh všichni odsouhlasili a od roku 1966 začal soubor v Hluku fungovat soustavně. Na zkoušky chodili jak mladí členové souboru, tak i starší hlučtí chlapi, kteří za hudebního doprovodu harmoniky Antonína Dohnala

www.Foto1.B.cz

učili mladé členy zpívat a cívovat. Vedoucí souboru byl Jiří Trubák (tanečník z Kunovjanu). Od té doby soubor reprezentoval město Hluk na různých akcích v naší republice i mimo ni a účastnil se rovněž místních akcí.

U příležitosti 50. výročí uspořádal soubor Májovou besedu u cimbálu, kdy v programu vystoupil dětský folklorní soubor Hluboček, SK Háječek, Dívčí pěvecký sbor Kalinka (Babice) a FS Dolňácko. Během večera mohli návštěvníci zhlédnout fotografie mapující činnost souboru od 60. let až po současnost a také fotografie zachycující historii hluckého národopisu. Fotografie byly poskytnuty členy souboru, městem Hluk a byl použit archiv fotografií Lukáše Baroňe a Štěpána Mitáčka. Oficiální program byl ukončen poděkováním bývalým vedoucím, Ing. Marii Polákové a manželům Cigánkovým. A poté se již jen tancovalo a zpívalo za doprovodu CM Čardáš s primáškou Petrou Jakšíkovou.

Letošní rok je pro soubor významný i tím, že by se dožil životního jubilea – 90 let – pan Antonín Dohnal, který věnoval čas a nadšení hluckému národopisu a tradicím po celý svůj život. Byl členem výboru pro obnovu hlucké tvrze, a i díky jeho zásluze jsou v Hluku památkové domky na Rajčovní, byl předsedou výboru Dolňáckých slavností a spoluzakladatelem našeho souboru.

V letošním roce by se rovněž 90 let dožili i pan František Dufka (vedoucí Slovákého krúžku v Hluku a člen výboru Dolňáckých slavností) a pan František Bartoň (člen výboru Dolňáckých slavností).

Nejen jim, ale všem, kteří zachovali hlucký národopis pro

budoucí generace, patří velké poděkování za jejich obětavost a úsilí.

Soubor se svou činností snaží doposud pokračovat v jejich odkazu a rádi uvítáme v našich řadách všechny, kteří mají zájem o folklor a tanec.

Naše poděkování patří především městu Hluk, které nám vychází vstříc a také nám poskytuje podporu v našich aktivitách.

Děkujeme všem našim příznivcům a hostům, kteří přišli v sobotu na slavnostní večer. Rovněž děkujeme lidem, kteří pomáhali s organizací akce – Vítovi Hráčkovi (zvukař) a Ivetě Remeňové (moderátorka večera).

Věříme, že jste s námi prožili krásný večer a těšíme se na další besedu u cimbálu příští rok!

Jitka Nováková

vedoucí souboru

foto: Lukáš Baroň a Štěpán Mitáček

Letos bude obnoveno hodové „Zpívání pod hluckou tvrzí“

Motto:

*...a melodie otců prostupuje aurou těch,
co spojení pažemi společně dýchají,
a melodie otců se slovy babiček a matek
začínají vzlínat korunami stromů.
Na povel hraj! srdce, ohryzky a paže vzlétnou.
Zazní chorál. Z výšky se dívá na rodný kraj.*

František Kožík

Z popudu mužského pěveckého sboru Hluk se na hody v r. 2001 uskutečnil 1. ročník „Zpívání pod hluckou tvrzí“. Byla to do té doby neobvyklá prezentace mužských pěveckých sborů lidových písní, které před několika málo lety začaly v mnoha obcích na Slovácku vznikat. Není důležité, které z nich na této akci vystoupily se svým programem, ale pro milovníky folkloru je možná dobré připomenout, že si mužský pěvecký sbor Hluk v tom roce připomínal už 30 let svého trvání, a také to, že zde poprvé vystoupil i ženský – nově vytvořený – sbor Klebetnice.

Po několika letech byl tento hodový program nahrazen programy jinými. Po dohodě s představiteli našeho města bylo rozhodnuto, že letos bude tato pěkná tradice obnovena. Rád bych věřil, že bude mít v budoucích letech svá pokračování jako součást hodových programů.

MPS Hluk, který je i dnes hlavním iniciátorem této akce, se rozhodl jednat i s dalšími folklorními uskupeními působícími v našem městě o jejich aktivní účasti v programu. Výsledkem je dohoda o účasti CM Šefranica, národopisného souboru Dolňácko a v neposlední řadě ženského pěveckého sboru Klebetnice.

Průběh programu byl sestaven tak, aby byla vzpomenuť výročí, tj. 45. výročí existence MPS Hluk a 15 let zpívání ženského sboru Klebetnice. Samozřejmě, že tradiční účast „cizích“ pěveckých sborů je zachována. Na účastníky hodového zpívání čekají i některá překvapení, kterými bude představení obohaceno. Prozradím pouze, že k účasti na programu jsou pozváni i všichni žijící bývalí členové MPS Hluk.

Tento krátký článek si neklade za cíl shrnout či zhodnotit činnost a historii MPS za těch uplynulých 45 let, ale chce být jen naší pozvánkou pro občany, kteří mají folklor a lidovou písničku rádi a kteří je i v této „moderní“ době považují za potřebné a za trvalý odkaz našich předků.

Na závěr bych snad ještě mohl konstatovat, že průměrný věk členů MPS Hluk letos dosáhl 72,5 let. I proto se tímto obracím na mladší generaci s přáním – ať na příštím hodovém „Zpívání pod hluckou tvrzí“ uvítáme nově vzniklý – mladý – MPS Hluk!

Za MPS Hluk: Ing. Ladislav Soviš, foto: Štěpán Mitáček

„Na téj huckej věži, zuatá baňa leží“ ...

Mnohokrát mě při zpěvu této písničky napadlo, jak starý tento popěvek vlastně je. Poté, co jsem si prošla farní kroniky, mám docela jasno: píseň nemá víc než 115 let. Utvrdil mě v tom kronikářský zápis P. Františka Martilíka (v Hluku působil v letech 1878–1914) z roku 1899:

V roku 1899 stala se na našem farním chrámu Páně zase nákladná oprava a sice na věži. Kostelní věž měla dosud plechovou, uvnitř věže skrytou stříšku. Při jenerální visitaci v r. 1895 povšiml si toho p. arcibiskup Theodor, vyjádřiv se, že věž tak se mu nezamlouvá, podobajíc se více věži hradní nežli chrámové. Poněvač

kostel má dostatek jmění, a, Bohu díky, u nikoho ani o haliř žebrati nemusí, podjal se farář této zodpovědné starosti a zdoluhavé práce. Hned napřed si vymínil, že přijme jedině měděnou střechu a u všech instancí svým úmyslem prorazil. Vys. patron, kníže Lichtenstein má ku své ruce dva architekty. I zažádal farář, aby Jeho Jasnost dala svými architekty vyhotoviti nákres nové věže, stavbě kostela přiměřený, kteréžto žádosti vysoký patron s vrozenou sobě dobrotou vyhověl, odevzdav vyhotovení nákresu svému architektu Gustavu V. Neumannovi, který pomalounku sice, ale přece zhotovil nákres budoucí 17 m 75 cm vysoké střechy. Nejprve vyjednával farář sám s podnikateli staveb, však

vida, že to nepovede k cíli, odevzdal tu věc knížecímu stavebnímu úřadu. Po dlouhém porovnávání a upravní rozpočtů, a mnohém dopisování a ujednávání zadána byla konečně zednická a tesařská práce a pořízení bleskosvodu Josefu Schaniakovi – čti Šaňákovi, jestli to starý vlastenec!! – staviteli v Uh. Hradišti a pokrývačská Vilému Sütlingerovi, klempíři vídeňskému.

Začátkem měsíce července 1899 rozebrána horní část věže zvýší 15 m a pak opět na 10 m znova vystavěli a pod vazbu upravili. Zatím stavitel Šaňák doma upravní vazbu a pak ji hotovou do Hluku přivezl. Při pohodlném počasí šla stavba dosti rychle, tak že v druhé polovině měsíce srpna mohli už pokrývači pracovat a koncem měsíce září byla za pomoci Boží bez všeliké nehody práce dokončena.

V neděli 22. po sv. Duchu, totiž v oktávě „Posvěcení chrámu Páně“ dne 22. října 1899, byla věž s křížem a zákristií slavnostním způsobem posvěcena.

Bývá zvykem, že při takových příležitostech ukládají do makovice psané památky pro pozdní pro nás časy. Zde však farář neuložil do makovice ničeho a to z dvojí příčiny. První příčina jest ta, že věci ty by se tam musely uložit dlouho před ukončením práce, a tudíž zpráva by byla kusá a neúplná; druhá příčina jest ta, že farář nechce nechat čekat pozdější pokolení na zprávy byť nepatrné a nedostatečné, z našich nynějších dob, až makovice – Bůh sám ví kdy – sundávat a otevírat se bude. Farář alespoň přeje svému dílu, aby co nejdéle, třeba po celé XX. století neporušeno trvalo. Kdož tedy na nás nynější si vzpomeneš, a ten kousek dějin věže kostela sv. Vavřince M. v Hluku z roku 1899 přečíst si chce, nečekej na otvírání makovice, ale sám raději otevři tuto pamětní

knihu, a přečti si aneb jiným kdykoliv.

Takže – kruh se uzavírá: v roce 1899 dostal kostel novou, po někdejší hranatou, baňatou měděnou střechu. Každý asi ví, že měď, než působením povětrnostních podmínek zezelená (chytí měděnou), má zlatou barvu. Hlučané byli jistě krásou nové makovice okouzlení, a tak ke vzniku písničky byl už jen krůček. Kdo je autorem, asi už nikdo nikdy

Hlucký dřevěný kostel -
- podle pečeti z roku 1725.

nezjistí, ale jistě mu patří velký dík. No řekněte: kolik měst či obcí má svou typickou, ryze vlastní hymnu?!

POZNÁMKA: Fakt je, že až do opravy v 90. letech minulého století byla kostelní věž zelená.

K tématu „pasuje“ i vzpomínka Antonína Bachana – praděda dnešního starosty, který kdysi na besedě vyprávěl, jak se prostřednictvím písničky našli dva Hlučané. Bylo to v Itálii v době I. světové války, početná vojenská formace byla ubytována v jakémsi zchátralém zámku. Padal první soumrak, když se ozval zpěv: „Na téj huckej věži...“ Nebylo těžké najít toho, kdo zpívá. A hned bylo o něco veseleji...

Na přiložené portrétní fotografii je autor kronikářského zápisu pater Martilík, který prý zařikáváním v poli dovedl zažehnat bouřku.

Marie Plačková

**Sháním ke koupi rodinný dům
v Hluku, alespoň s menší
zahrádkou, opravy nejsou
problém.**

Tel: 605 432 994

Národní šampionát mažoretek 2016

Hlucké mažoretky a jejich dosavadní úspěchy v této sezóně

Hlucké mažoretky nastoupily začátkem dubna do nové sezóny 2016. První soutěží, které se naše děvčata zúčastnila, byla soutěž konaná v Hluku. Jednalo se o Mistrovství Moravy a Slezska v sólech a duích. Hluk měl 9členné zastoupení: 4 sóla a 3 dua. Všechna hlucká sóla a dua postoupila na Mistrovství České republiky a získala tato ocenění: Pavlína Pučíková - II. vicemistr Moravy a Slezska, Aneta Ševčíková - Mistr Moravy a Slezska, Klára Nováková II. vicemistr Moravy a Slezska, Vendula Marková - I. vicemistr Moravy a Slezska, Kristýna Prajzová + Kateřina Dufková 6. místo, Michaela Marková + Tereza Dostálová - Mistr Moravy a Slezska a Michaela Jančová + Vendula Marková - II. vicemistr Moravy a Slezska.

V pořadí další soutěží pro hlucká děvčata byla soutěž skupin v Říčanech u Brna, jednalo se o Mistrovství Oblasti na Moravě. Tohoto mistrovství se účastnily 3 hlucké skupiny. Divošky, které se vydaly na svoji první soutěž, Minivčeličky a Mazlinky. Minivčeličky a Mazlinky si vybojovaly v silné konkurenci postup na Mistrovství Moravy a Slezska, Mazlinky obsadily 2. stupínek a získaly tak stříbrnou medaili.

Další soutěží bylo Mistrovství České republiky konané v Ronově nad Doubravou 21.-22. května. Všechna naše sóla a dua se pilně připravila a na výsledcích to bylo znát. Všechny 7 soutěžních vystoupení se umístilo do TOP 6 z celé České republiky. Hlucké mažoretky si z Mistrovství Čes-

ké republiky odvezly 4 cenné kovy a to: Vendula Marková stříbrnou medaili a titul Vicemistr ČR, Kristýna Prajzová + Kateřina Dufková bronzovou medaili a titul II. vicemistr ČR, Michaela Marková + Tereza Dostálová stříbrnou medaili a titul Vicemistr ČR a Michaela Jančová + Vendula Marková stříbrnou medaili a titul Vicemistr ČR. Umístění do TOP 6 bylo: Pavlína Pučíková 6. místo, Aneta Ševčíková 5. místo a Klára Nováková 4. místo.

Minivčeličky a Mazlinky se zúčastnily 28. května Mistrovství Moravy a Slezska v Otrokovicích, kde bojovaly o postup na Mistrovství České republiky. Oběma týmům se vystoupení zdařila – Minivčeličky vybojovaly čtvrté místo a Mazlinky se ve své kategorii umístily na krásném druhém místě. Obě skupiny zaslouženě postupují na Mistrovství České republiky, které se bude konat 18. a 19. června v Poděbradech. Do lázeňského města odcestují také Včeličky, které mají společnou choreografii s Mazlinkami. Věříme, že v Poděbradech děvčata zúročí dlouhé hodiny tréninků, které za poslední měsíce absolvovala. Děvčatům přejeme úspěch a radost ze soutěžení.

Děkujeme všem děvčatům za vzornou reprezentaci. Úspěchy jsou velmi cenné a my si vážíme jejich píle.

Text a foto: Vendula Marková

Hucký bombóz

Letošní přehlídka mladých cimbálových muzik Hucký bombóz se konala letos netradičně v náhradním termínu 6. května.

Hlucká tvrz přivítala za osm ročníků konání přehlídky téměř sedm set vynikajících nadějných mladých umělců, kteří se věnují hře v cimbálových muzikách, působících při základních uměleckých školách. ZUŠky díky svým zkušeným aktivním pedagogům jsou v tomto žánru dominující, nabízejí kvalitní odborné vedení a zázemí.

Myšlenka uspořádání takové regionální přehlídky vznikla před časem po soutěži vyhlašované MŠMT, kdy se ve finále národního kola spolu utkaly soubory našeho regionu a suverénně soutěž vyhrály. Již tradiční setkání těchto souborů u nás na tvrzi a možnost vidět mladé muzikanty při spontánním projevu, třeba skladby určené pro vyspělé dospělé muzikanty, je skutečným bonbónkem.

Letošního osmého ročníku se zúčastnily 4 soubory, pátý se omluvil pro nemoc svých členů. Divákům se představili muzikanti ZUŠ Hluk pod vedením Kateřiny Řihové v úžasném počtu 18 hráčů s klasických i netradičním repertoárem. Dále to byla cimbálová muzika ze ZUŠky ze Strážnice s vedoucím Jaroslavem Cvekem. Ti přivezli kromě výborné muziky také nádherně oblečená děvčata a kluky v tamních krojích. Posluchači mohli také obdivovat suverénní výkon ostrožského Praménku pod vedením Radima Havlíčka s výbornými muzikanty a zpěváky. Program uzavřela domácí Šefranica v neobvyklém obsazení (studia, maturity apod.), která se ujala role doprovodné muziky při zpěvu nejúspěšnějších zpěváček z letošního ročníku soutěžní přehlídky Hlucký slaviček. A tak se vedle hry cimbálových muzik představili také „slavičky“ Agátka Jozefáková za doprovodu muzikantů hlucké ZUŠky, Jirka Dohnal, Adélka Mitáčková a Markétka Hrdinová za doprovodu Šefranice. Obecenstvo je odměnilo bouřlivým potleskem, nadšení diváků si odnesl také sólista Jirka Vozár za sólovou hru na kontrabas.

Zcela zaplněný sál tvrze byl opět svědkem výborné muziky, zpěvu, mladistvého nadšení a radosti. Za vším je skryto obrovské úsilí kantorů, kteří děti vedou k lásce a pochopení

lidové písně, také rodičů a nadšenců, kteří dovedou podpořit toto úsilí, jehož sílu a význam si mnozí uvědomí až ve zralé dospělosti.

Velký dík za podporu patří městu Hluk, které významně přispívá k možnosti přehlídku uskutečnit. Obrovský dík si zaslouží také nádherné čarodějnické Klebetnice, jejichž „zastávka při cestě na čarodějnický slet“ (letos dramatický návrat z něj) vždy přehlídku neformálně okoření a rozbije všechny oficiality.

Město Hluk je hrdé na své tradice folkloru, muziky a tance, což všechno dotváří nádhernou atmosférou Dolňáckých slavností s jízdou králů i dalších akcí, na které můžeme být pyšní, díky práci nadšených lidí – činnosti, jež dnes není zrovna „in“, kterou dnešní svět mnohdy nechápe a má mizivou podporu.

Vážme si těchto nemoderních nadšenců.

Srdečně děkujeme za přízeň a těšíme se na setkání při dalších ročnících HUCKÉHO BOMBÓZA.

František Říha, foto: Štěpán Mitáček

Malý skautský svět v Hluku

Oslavy 70 let Jesenické lesní školy, 30. 4. 2016

I když název tohoto příspěvku zní prapodivně, jako by z něj prýštěla izolovanost, vězte, že obsah vypoví zcela jinou myšlenku.

Za posledních několik měsíců jsme v našem oddíle prožili mnoho krásných okamžiků, obohatili jsme si život, hlavně druhým, a vím, že jsme stále i v tomto nečase, kdy je nás v oddíle málo, odhodlaní bojovat.

V letošní zimě jsme opět uspořádali pro děti z města karneval na motivy příběhu Asterixe a Obelixe. Přišlo přes dobrých 70 dětí, malých i větších. V jeden okamžik jsme si mysleli, že téměř nikdo nepřijde, protože jeden karneval proběhl nečekaně již v prosinci a my z toho měli velké obavy. Měli jsme nakonec ale velkou radost! Vše se v dobré obrátilo. Podle ohlasů byly děti velmi spokojené. Poté jsme se museli odstěhovat z našeho dobrého bydla na městském kině do prostor turistické ubytovny na sportovním stadionu, kde se máme také velmi dobře. Chci poděkovat všem, kteří se postarali o naše stěhování. Velmi si toho vážíme.

Další zimní měsíc, únor, se tradičně na našem skautském okrese koná zimní závod dvojic – Rikitanův memoriál. V tomto závodě soutěží všechny věkové kategorie a bojují o dobré umístění v různých disciplínách skautské praxe: příroda, rozdělení ohně, lanové překážky, vysílání Morseovy abecedy, zdravotvěda, azimutový běh, odhad vzdálenosti... Závodní disciplíny možná znějí trochu zastarale, ale my dobře víme, že dnešní děti se potřebují naučit i tyto věci, jelikož jsou dneska ztracené v zásadních věcech pro život. Rikitanův memoriál je velké dobrodružství. Pro náš oddíl dopadl závod velmi dobře. Skauti Šimon Brauner a Marek Blaha obsadili ve své kategorii krásné 2. místo.

Po Rikitanově memoriálu se pomalu blížilo vytoužené jaro. Byl zde březen a my jsme podnikli výpravu na malou loveckou hájenku v Chříbech. Výprava byla zajímavá tím, že jsme doma (nechtě) nechali cukr na oslazení čaje, čaj, toaletní papír. Bez problémů jsme bez těchto vymožeností přežili celý víkend a dlouho budeme vzpomínat na to, jak jsme si dokázali poradit. Přišel duben a s ním dlouho plánované setkání rádců skautských družin z našeho okresu.

Třetí dubnový víkend přijelo patnáct rádců a rádkyň, aby společně strávili celý víkend v rámci připraveného programu. Od večera do rána měli rádcové pořad co dělat. Čekali je přednášky na zajímavá témata, diskuze, etapová hra pevnost Boyard, čajovna, hry, slackline, kuličky, aktivity s motorickým padákem, chvíle zamyšlení, dobrý skutek pro město... Smyslem setkání bylo navázat přátelské kontakty, nalézt motivaci a nadšení k vedení své skautské družiny... Bylo úžasné vidět tolik mladých lidí, kteří se obětavě věnují mladším a baví je to. V dubnu jsme ještě uskutečnili společnou víkendovou výpravu s 6. oddílem Mustangů z našeho střediska do Beskyd k mohyle Ivančena. Na počátku května jsme v oddíle oslavili pateru nádherné narozeniny a nyní již pomalu připravujeme letní tábor. Stále nabízíme volná místa pro zájemce od 6 do 15 let. Podívejte se na naše webové stránky www.kon-tikihluk.cz a dozvíte se více.

Náš malý skautský svět v Hluku stále přijme nové zájemce o skauting. Jít za dobrodružstvím, naučit se postupně soběstačnosti, snést radostně nepohodlí, užít si her, najít si nové kamarády... Je to šance žít naplno. Nedávno jsem četla, že prý žijeme v „tekutých časech“. Co to znamená? Na jedné straně máme v životě mnohem více možností než lidé, kteří žili před námi, na straně druhé jsme ale mnohostí paralyzováni do té míry, že nejsme schopni se pro žádnou z nich rozhodnout. Co z toho plyne? Mnoho nevýhod, které zřejmě nechceme raději vidět a o nich slyšet. Jenže ony nás uschopňují žít více v pohodlí. Proto se nepokoušíme svůj opravdový život změnit nebo dát dětem skutečné hodnoty, podpořit je pro skutečnou smysluplnou činnost, protože ty „mnohomoznosti“ mají jinou filozofii. Jestliže stále přelétáváme od činnosti k činnosti, bohužel z toho plyne i to, že nedokážeme dlouhodobě udržet skutečný vztah, spoléhat na druhé, a co je velmi zajímavé, nedokážeme objevit ten smysl života – práci pro druhé. Věřím, že skautské hnutí má co říci dnešní generaci a mnohem více než kdy jindy. Věřím, že co ve skautu děláme, zní v srdcích těch dětí, mladých, jelikož oni mají přirozeně zájem pomáhat jiným, prokazovat Dobro a toužit po Dobru.

Kon-Tiki

Setkání skautských rádců v Hluku

Svatovavřínecké hody program, 12. – 14. 8. 2016

Pátek

Čas	Kde	Název akce	Účinkující
17:00	Babí hora * Kostel	Mše svatá u kapličky na Babí hoře u příležitosti výročí bitvy na Luckém poli	
20:30	Park u tvrze * Sportovní hala	Wabi Daněk	
cca 22:30	Park u tvrze * ruší se	Merlin	
20:00	Památkové domky	Beseda u cimbálu s CM Babica	

Sobota

10:00	Velký sál na tvrzi * Malý sál na tvrzi	Košť vína	
16:00	Park u tvrze * Velký sál na tvrzi	Dětské folklorní soubory s vystoupením vítězů Hluckého slavičku	Účinkují: DFS Košuláček, DFS Žarůžek, DFS Hluboček, CM při ZUŠ, CM Šefranica
19:30	Park u tvrze * Velký sál na tvrzi	Oslava 45. výročí Mužského pěveckého sboru	Účinkují soubory z Dolního Němčí, Ostrožské Lhoty, Ostrožské Nové Vsi, Boršic u Blatnice, ŽS Klebetnice, FS Dolňácko, CM Šefranica
22:00	Park u tvrze * Velký sál na tvrzi	Flash Band	
20:00	Městský stadion	Pop-rocková kapela Sára	

Neděle

10:30	Kostel sv. Vavřínce	Slavnostní hodová mše svatá	Hlavní celebrant Mons. Václav Vrba, děkan Veselí nad Moravou
15:00	Park u tvrze * Velký sál na tvrzi	Folklorní odpoledne s FS Dolňácko	Účinkují: FS Dolňácko, DPS Kalinka, CM Višňa
17:00	Park u tvrze * ruší se	Dechová kapela Lužničanka z Plané nad Lužnicí	
19:30	Park u tvrze * ruší se	Western	
13:00-18:00	Kostel sv. Vavřínce	Otevřený kostel sv. Vavřínce	

Vstup na všechny akce je zdarma

* v případě deště

Slovo „nuda“ v naší školce neznáme

První, co mě při psaní tohoto příspěvku napadlo je, že je to tu zas. Asi se divíte, cože mě tak ohromilo? Každoročně se mně totiž vždy v tuto dobu zdá, že dění kolem nás začíná nabírat novou energii a rychleji plyne čas. Jedna akce střídá druhou a prázdniny se nezadržitelně blíží.

Abych navázala na poslední zprávy z našeho školkového života, musím se zaměřit na jednu oblíbenou akci. Je to vítání jara. Letošní loutku Moreny moc hezky vyrobila paní učitelka Michaela Býčková. Protože zrovna ten den 21. 3. nebyla hladina místního potoka dostatečně vysoká, symbol zimy se ještě několik dnů zdržoval poblíž naší školky.

Hned druhý den 22. 3. přijel za našimi dětmi pan Čapčuch. Děti s ním prožily hezké chvíle s kytarou a písničkami.

Během měsíce března se naše děti již poněkolkáté zapojily do projektu s názvem „Čmelda Pepík“. Tuto soutěž pro nadané děti nám nabídl MŠ a ZŠ Čtyřlístek z Uherského Hradiště. Dvě první kola vždy probíhají v domovských školkách. Letos se jich zúčastnili naši předškoláci, ale i děti 2. a 3. třídy. Do třetího kola v Uherském Hradišti postoupili: Kateřina Kolísková, Markéta Míšková a Lukáš Bleša. Ten vybojoval 4. místo, za nějž mu blahopřejeme.

Jedno slunečné dubnové dopoledne se rozhodly děti a jejich paní učitelky, že oslaví Den Země. Tentokrát se všichni vystrojili pracovně a společnými silami osázeli okolí pískovišť keři šeříků.

Další akcí v naší školčice byla návštěva divadélka Šikulka se dvěma pohádkami:

„O Zemi“ a „Princezna Zlatěnka“.

Ve dnech 28. 4., 29. 4. a 2. 5. proběhl v prostorách druhé třídy zápis dětí do MŠ. Letos rodiče přihlásili 41 svých ratolestí.

V týdnu od 9. 5. do 13. 5. se herny jednotlivých tříd postupně zaplnily maminkami, babičkami, tetami a dal-

šími členy rodin. Děti měly připraveny pro své nejbližší množství písniček, básniček, tanečků a pohádek. Slavil se totiž Den matek.

16. 5. zažily děti velmi intenzivní chvíle při poslechu „Afrického příběhu“. Lektorka muzikoterapie děti okouzila netradičními hudebními nástroji a svým osobitým projevem.

Ve středu 18. 5. nás opět výborně pobavili mladí muzikanti ze ZUŠ. Tématem jejich výchovného koncertu byli piráti a ukrytý poklad.

19. 5. se uskutečnil výlet do zámku Milotice. Děti i paní učitelky se oblékly do kostýmů a chovaly se jako princezny a princové na návštěvě u hraběnky. Moc se nám tato akce líbila.

Další týden si děti procvičily běh, skok z místa a hod kriketovým míčkem při sportovním zápolení. Motivací jim byly medaile a diplomy.

Koncem května proběhlo společné focení tříd a předškoláci si zapožívali na fotku na tablo. V ten samý den – 25. 5. – jelo pětičlenné družstvo dětí na plaveckou soutěž s názvem „Dobrodružná cesta žabky Žofky“. V Aquaparku v Uherském Brodě vybrané děti: Jakub

Orsák, Matěj Burda, Marek Šuránek, Denis Chytil a Tereza Omelková měřili své síly v šesti disciplínách.

V pondělí 30. 5. celá školka oslavila Den dětí. Přestože nám počasí nedovolilo prožít s dětmi jejich svátek venku na zahradě, užili jsme si dost pohybu i radosti na stanovištích v jednotlivých třídách. Také Den dětí s hasiči, nácvikem evakuace a ukázkou požárního zásahu byl pro děti jistě nezapomenutelným zážitkem. 2. 6. prožily děti dopoledne s názvem „Hudba pro radost“. V úterý 7. 6. jsme vyslali šestičlenné zdatné družstvo ve složení: Jiří Dohnal, Matěj Burda, Daniel Podškubka, Anna Mitáčková, Veronika Koníčková a Adéla Ševčíková na 22. sportovní hry dětí do Uherského Hradiště. Na atletickém stadionu byla opravdu ta pravá sportovní atmosféra. Mezi silnou konkurencí zabodoval ve skoku z místa Jiří Dohnal. Rozhodčí mu s údivem naměřili téměř 180 cm. Po zásluze si odvezl zlatou medaili. Další zajímavá akce proběhla v pátek 10. 6. na stadionu v Dolním Němčí. Ten den se tu přátelsky utkalo několik družstev „fotbalistů“ z okolních MŠ. Milým překvapením byl úspěch našich předškoláků.

Ještě bych se měla zmínit o sportovním kroužku GÉTÉVÉ, který se těší velké oblibě. Toto zajímavé cvičení u nás v prostorách školky funguje již od října. V druhé polovině

školního roku, za příznivého počasí, chodí děti se svou cvičitelkou a paní ředitelkou na tenisové kurty. Zakoření letošního roku proběhne 27. 6. v TC ve Starém Městě.

21. 6. jsme pozvaní od sdružení myslivců na besedu o zvířatech. Čeká nás delší vycházka s opékáním špekáčků na Býčině.

Předposlední významnou akcí v naší školce je rozloučení s předškoláky. Tato akce proběhne 20. 6. v 15:00 na tvrzi. Všichni zainteresovaní určitě udělají maximum, aby se oslava našim budoucím školáčkům líbila.

Titul „Školka snů“ – lepší závěr letošního školního roku jsme si nemohli přát.

Druhého ročníku soutěže se letos zúčastnilo devět školek. Během dubna a května na stránkách týdeníku DOBRÝ DEN s Kurýrem prezentovaly své aktivity, výjimečnost a postoje. Rodiče, prarodiče a kamarádi pak posílali své hlasy. Naše školka jich získala nejvíce a všem příznivcům za ně moc děkujeme. Právě 1. 6. k nám přijeli zástupci těchto novin a šéfredaktor Pavel Paška předal paní ředitelce Lence Habartové pro děti dárky. Byla mezi nimi pozvánka do kina Hvězda, prohlídka hradu Buchlova, návštěva Kovozoo a spousta sladkostí a jiných drobných dárečků. Firma Bobík dětem věnovala nábytek. Zahradní párty, uspořádané agenturou Chabi a vedenou Pavlem Chabičovským, vévodil velký skákací hrad ve tvaru žraloka. Dopoledne děti bavil Dj Pavel, moderátorka Gabča, tanečnice Kačule a Síma. Děti se mohly vyfotit s maskoty Reptákem, Bobíkem a Hamáčkem. Nezapomněl na nás ani pan starosta Martin Křížan, který přišel se svou gratulací. Tohoto pěkného ocenění si všichni v naší školce velice vážíme a cítíme to jako motivaci pro další práci. Smaltovaná tabule bude dlouho na fasádě školky připomínat toto vítězství.

Myslím, že jsem vás seznámila se vším, co se za poslední dobu u nás událo i co nás do konce školního roku ještě čeká. Za zmínku ještě stojí informace o uzavření MŠ v době letních prázdnin. Pro letošní rok to bude od 18. 7. do 7. 8. 2016 a další provoz začne od 8. 8. 2016.

Alena Zedková

Vzácná vzpomínka

Když jsem četl v minulém čísle Hlucských novin o velké rekonstrukci sokolovny, přišlo mně na mysl, že i mně odcházejí šťastné a veselé vzpomínky, které jsme prožili v této budově. Ale pěkně po pořádku...

Blížil se závěr roku 1975. Týden před svátkama napadlo 20 centimetrů sněhu a týden a půl byl mráz téměř do -20 °C. Ke konci roku mráz zeslábl. Vypálené aj zabité jsme měli z kraje měsíce, takže práce v baráku byly jenom starost o hospodářská zvířata, úklid sněhu a celodenní topení. My mladí, jsme ale již přemýšleli, co budeme dělat o silvestru. Volba padla na zábavu na sokolovně. Když jsem to odpoledne krémoval a leštil černé polobotky, otec šli z mlatěvky okolo mě a povídají mně: „Ty to šudřiš, jak kdyby sas měl žénit.“ Ani v pozdější době jsem jim to nepřipomněl, že to byl jen první krůček v dalším vývoji.

Na sokolovnu jsem došel později, místa už byla všady obsazená. Stál jsem u kamen u vchodu do sálu, ty byly černé aj s rúrů do komína. Chvilu jsem pozoroval rej na parketu, dechovka hrála výborně, hledal jsem, s kým bych si mohl zatančit, když už jsem měl ty polobotky tak pořádně naleštěné. Pak jsem si všiml, že přede mnou uprostřed podloubí sedí krásná dívka v bleděmodrých šatech. Měla krásné upravený účes a netančila. Pohledem na muzikanty jsem zjistil, že sa Fanynek Dufka (Hyrák) už nakukuje, že začne hrát. Tak jsem šel pro ni. Vím přesně, co začali hrát:

*„V poli stojí kříž,
pojd' má milá blíž,
dřív než na tú vojnu půjdu,
přísahu mně složíš!“*

Tančili jsme jednou doleva, pak doprava, šlo nám to pěkně. Po mezhře začala druhá sloka:

*„Ke kříži přišla,
dva prsty zvedla,
miláčkovi přísahala,
že mu bude věrna.“*

To už jsme tančili po celém sále. Po skončení sady jsem ji zavedl zpět, poděkoval a zeptal se, jestli si s ní můžu v průběhu večera ještě zatančit. Přikývla. Po půlnoci jsem tančil téměř jenom s ní. Skoro nad ránem, použiji slova známé písničky „... jsem ji vyprovázel, když měsíc už zacházel, tuto dívčinu.“ To víte, že tam byla aj nějaká tá pusa. Jak to dopadlo, dál už vám to neřeknu.

Přesto Ti „stará sokolovno“ chci za mě a mou generaci poděkovat, za krásné chvíle ať už v tělocviku, kině nebo tanečních zábavách. Přejí ti, až budeš po rekonstrukci a budeš v novém hávu, abys přinášela dalším mladším generacím to samé, co nám. Věřím, že také prožiješ ne jeden příběh, kdy se dva lidé potkají a potom jdou společnou cestou, jak se to mně stalo před téměř 40 lety.

(Ta krásná dívka je dodnes mojí manželkou).

**účastník zábavy,
Hluk**

Společenská kronika únor – květen 2016

NAROZENÍ

Únor

Kristýna Krause
Filip Němeček
Alice Křapová

Březen

Nicolas Málek
Sofie Gálová

Duben

Michaela Páčová
František Botlík
Vojtěch Juřeník

Květen

Barbora Studená
Aneta Novosadová

ÚMRTÍ

Únor

Jan Prajza
Josef Říha
Berta Skypalová
Kamil Kočí
Věra Dufková
Jiří Šimčík

Březen

Antonín Říha
František Šimčík
Anna Šimčíková
Jaroslav Uher
Antonín Dufka

duben

-

Květen

Jiří Galda
Marie Pernicová
Justina Křiváková

SNATKY

Roman Jabůrek – Irena Jabůrková
Pavelčíková

Historický úspěch mladších žáků na okresních atletických závodech v Uh. Hradišti

Mladší žáci poprvé v soutěži Pohár rozhlasu a v historii naší školy vynikajícími výkony vybojovali 2. místo (z 11 škol) a postoupili do krajského kola, kde 24. 5. za deště a chladného počasí získali pěkné 5. místo (z 8 škol). Jmenovitě to byli:

Tomáš Gál, Aleš Hrubý, Filip Krpal, Adam Penk ze 7. B, Jakub Gál, Robert Šimčík, Antonín Holec, Hanus Jan ze 7. A.

Na medailovém místě byli v historii školy jen starší žáci, a to na místě prvním, v roce 1976 a 2006

Většina mladších žáků si udělala osobní rekordy. Nejlepší byl Filip Krpal.

Ve skoku vysokém vytvořil nový školní rekord výkonem 155 cm a po 38 letech překonal o 5 cm žáka Libora Jančů z roku 1978. V běhu na 1000 m měl výkon 3 minuty a 9 vteřin, a to je třetí nejlepší výkon v historii naší školy.

Aleš Hrubý je po 13-ti letech první žák, který ve skoku dalekém překonal 5 metrů. Jeho pondělní výkon je 5 metrů

a 20 cm a je druhý nejlepší výkon v historických tabulkách školy.

Robert Šimčík a Jakub Gál skočili do výšky 145 cm a to je třetí nejlepší výkon v historii školy.

Všem závodníkům děkujeme za vzornou reprezentaci školy i města.

Pavel Žajdlík

Hlučtí florbalisté nelení

Mladším žákům se letošní florbalová sezona co se týče výsledků příliš nevyvedla. I přes velké nasazení a snahu se nám povětšinou nedařilo na starší a zkušenější soupeře vzrát. My však nezoufáme a věříme, že příští sezona se vyvede o něco, resp. daleko lépe, a rozhodně pro to uděláme maximum.

Po dobu celého roku jsme intenzivně trénovali. Příprava v úterý od 16:00 do 17:30, mladší žáci v pondělí od 17:00 do 19:00 společně se staršími žáky a ve čtvrtek od 16:30 do 18:15 samostatně. Každá tréninková jednotka obsahovala vše možné, od průpravných cvičení přes nejrůznější dovednosti až po hru samotnou.

Ani po skončení sezony ale neleníme! Ve čtvrtek 12. května 2016 jsme vycestovali do malebné kopaničářské vesničky Žitková, kde jsme absolvovali čtyřdenní docela náročné (avšak užitečné) soustředění. Na soustředění se vydalo celkem 19 dětí pod vedením trenérů Jana Žandovského, Simony Tomíkové a nové trenérské tváře Libora Hanáka.

Kromě pravidelné dávky fyzických cvičení jsme si užili spoustu legrace. Bohatý program nám nezkazilo ani nepříznivé deštivé počasí, a dokonce ani bláto nám nezabránilo chodit pravidelně běhat. Nejrůznější skupinové hry jsme prolínali delšími procházkami do tamější přírody a samozřejmě nechyběly ani závody v běhu. Nejnáročnějším závodem pro děti byl běh na 1 300 metrů v extrémně těžkých rozbahněných podmínkách, ale děti se i této výzvě postavily čelem a zvládly závod doběhnout se skvělými časy. Při proběhnutí prvního běže cílem se stopky zastavily na krásném čase 5 minut 43 sekund. Úctyhodný výkon!

Fyzickou zdatnost jsme u dětí prověřili nejvíce, nezačali jsme ale ani na týmového ducha a vše se neslo v duchu fair-play. Co víc si přát? Děti pak čekala ještě další výzva. V pátek v pozdních hodinách pro ně byla totiž při-

pravena stezka odvahy plná strašidelných zákoutí a nevyzpytatelných úkolů. Ani tady však děti neměly vůbec žádný problém. Sobotní večer jsme také nenechali bez aktivity a uspořádali jsme si společnou diskotéku. Mladí florbalisté a florbalistky nám ukázali, že nejsou jen dobrými a zdatnými sportovci, ale také výbornými tanečníky.

Za sebe soustředění na Žitkově hodnotím jako velice vydařené a doufám, že se z něj stane každoroční tradice. I přes věkové rozdíly mezi účastníky jsme si soustředění moc užili. Děti domů odjížděly sice zablácené, ale spokojené a navíc určitě i s lepší fyzickou kondicí. Jako památku na soustředění si odvezly i drobné florbalové upomínky.

Závěrem bychom chtěli moc poděkovat za finanční a materiální podporu naší akce panu Miroslavu Šuránkovi, Liboru Mahdalovi a Danu Novákovi. Mnohokrát taktéž děkujeme rodičům dětí za projevenou důvěru a doufáme, že nám budou důvěřovat a podporovat nás i nadále...

Simona Tomíková
(foto: Jan Žandovský)

Velký úspěch fotbalistů hlucké školy v McDonald's

McDonald's cup je soutěž mladých fotbalistů. Celostátní soutěž je rozdělena do dvou kategorií, a to děti do 3. třídy (maximálně ročník 2006) a druhá kategorie je děti do 5. třídy (maximálně ročník 2004). Proběhne několik kol, z nichž ti nejlepší se utkají ve vybraném městě v republice ve finále. Ti nejlepší z republiky pak postupují do mezinárodního turnaje.

I. kolo soutěže (Uherskohradištsko)

Byl čtvrtek 28. 4. 2016 a v 7.30 se autobusem za doprovodu paní učitelky Petry Sovišové vydali mladší žáci fotbalisté hlucké školy do Uherského Hradiště a následně na fotbalový stadion na Širůchu. Tady na umělé trávě se konalo předkolo soutěže, kterého se zúčastnilo celkem 11 mužstev. Hlučané byli zařazeni do těžké skupiny s 6 účastníky. V prvním zápase porazili kluci Traplice 10:0, pak však prohráli se sportovní školou 5:1. Nutno však podotknout, že sportovka podváděla, protože postavila neoprávněně slovenského hráče, který přišel na zkoušku do Slováků, a navíc byl ročník 2005. (Vstřelil Hlučanům 3 góly.) Ve třetím zápase pak porazili školu Za Alejí 1:0. V semifinále porazili Březolupy 6:0 a postoupili do finále okresu Uherské Hradiště. Aby na to paní učitelka Sovišová nebyla sama, pozvala si trenéra mladší přípravky Aleše Hrabalíka, který zápasy koučoval. V pátek pak jeli do Starého Města starší žáci, kteří sice bojovali ze všech sil, ale nakonec se k

nim štěstí nepřiklonilo. Prohráli s Polešovicemi 1:4, porazili sportovku 2:1 a O. N. Ves 4:1. Nakonec 3 mužstva měla 6 bodů, ale minitabulka rozhodla, že do finále postoupí Polešovice a sportovní škola. Kterí kluci reprezentovali starší žáky? Frühauf Martin (ročník 2004), Frühauf Pavel (2004), Škorec Václav (2004), Polách Martin (2004), Jozefák Filip (2004), Zlínský David (2005), Mitáček Bronislav (2005), Soviš Lukáš (2005), Křiváček Adam (2005). Mužstvo s paní učitelkou Sovišovou vedl Aleš Zlínský.

II. kolo soutěže (okresní finále)

Ve středu 4:5. pak znovu pod vedením paní učitelky Sovišové odjížděli ranním autobusem mladší kluci na finále, které se konalo na hlavním stadionu 1. FC Slovácko. Kluci a jedna holka (Zlínská Vanesa) pak ve skupině postupně porazili Dolní Němčí 1:0, hradištskou školu Čtyřlístek 6:2 a sportovní školu z Uherského Hradiště 4:1. V semifinále pak porazili Polešovice 3:0 a ve finále pak brodskou školu Pod Vinohrady 6:1, a tím se stali vítězi McDonald's v okrese Uherské Hradiště a postoupili do krajského finále, které se bude konat ve Zlíně. Co je příčinou takového úspěchu kluků z hlucké školy? Jednak je to tím, že kluci ročníku 2006 a 2007 jsou šikovní a také poctiví v tréninku přípravek Spartaku Hluk. Schopné mají i trenéry a velký podíl na tom mají i rodiče, kteří své děti hodně podporují a příkladně spolupracují s trenéry. Zvláště bych chtěl vyzved-

nout výkony Adama Konička a Václava Kremra, kteří patřili k nejlepším hráčům celého turnaje. Kterí kluci se postarali o tento úspěch? Pančík Matěj (2007) – brankář, Koniček Adam (ročník 2006) – nejlepší střelec turnaje, Kremr Václav (2006), Podškubka Michal (2006), Nemrava Martin (2006), Omelka Dominik (2007), Křiváček Josef (2007), Nemrava Daniel (2007), Hrabalík Martin (2007), Zlínská Vanesa (2008). Jako trenér vedl kluky a Vanesku Aleš Zlínský.

To nejlepší fotbalisty hlucké školy kategorie 3. tříd a nižších ještě čekalo.

III. kolo soutěže (krajské finále)

V úterý 17. 5. měli všichni účastníci sraz už v 7.00 hodin ve škole. Autobusem dopravy Sedláček z Ostrožské Lhoty, zamířila pak výprava pod vedením paní učitelky Petry Sovišové do místa finále krajského přeboru turnaje McDonald's cup, do Zlína. Finále se uskutečnilo v mládežnickém centru ligového mužstva Zlína na Vršavě. Středisko se nachází u cesty ze Zlína do Fryštáku a Holešova, v blízkosti lázní Kostelec. Hlučané se vůbec nepovažovali za favorita na vítězství, protože se jednalo o finále, kde se utkali vítězové ze Zlína, z okresu Zlín, Vsetína, Kroměříže a Uherského Hradiště. V prvním utkání porazili hlučané Bystřici p. Hostýnem 4:0 (branky: Koniček 2x, Kremr, Omelka), ve druhém pak sportovku ze Zlína (Koniček 2x, Omelka 2x), zástupce Vsetína Zašovou 7:2 (Koniček 3x, Kremr 2x, Zlínská a Nemrava Dan) a nakonec Štítnou nad Vláří 6:2 (Koniček 2x, Kremr 2x, Omelka, Nemrava Dan). Nečekané se stalo skutkem! Kromě paní učitelky Sovišové byli u mužstva ještě Aleš Zlínský, Aleš Hrabalík a Michal Podškubka, jejich trenéři ve Spartaku Hluk. Sestava byla stejná jako ve finále v Uherském Hradišti. Ceny jim předali hráči ligového mužstva Zlína Poznar a Dostál. Je jen velká škoda, že celostátní finále McDonald's cupu je vyhlášeno pouze pro kategorii žáků do 5. tříd. Cesta do Ostravy jim tak unikla. Snad příště.

Antonín Zlínský

Hlučtí kuchaři

Když byla v dědině svatba, bylo vždy samozřejmostí, že u toho nesměl scházet kuchař, který řídil veškeré vaření po celý průběh svatby, od pátku až do neděle. Už v pátek se většinou zabíjelo prase, to byla práce pro řezníka, ale odpoledne už přišel mistr kuchař, který si chystal věci, které potřeboval k uspokojení svatebních hostů. V pátek večer bývaly většinou svíce a to už byl kuchař v pohotovosti, pekl jitrničkové a jelitové, krájel tlačanky, cibuli, chleba a pomalu se připravoval na velmi těžký sobotní den. Později bývaly svíce už ve čtvrtek, protože prasátek doma ubylo. A tady předváděli své kuchařské umění mistři řemesla. Cílem bylo uvařit co nejlepší guláš. Každý chtěl udělat co nejlepší gulášek. Na ten, který byl nejlepší, se pak pělý ódy! Či to byl to nevíme. Asi všechny, protože chutě lidí jsou různé a každý guláš na svíci měl své kouzlo.

Samozřejmě že na to nebyl pan kuchař sám, pro jednoho člověka to práce nebyla. Byly tady ženy z rodiny, sousedky a známé, které panu kuchaři byly k dispozici. Chystaly třeba slepice na svatební polévku, zeleninu na svíčkovou, ale hlavně od rána do večera umývaly nádobí. Obvykle se podávala svatební polévka ze slepic a hovězího masa s játrovými knedlíčky a první chod byla většinou svíčková. Potom se podávaly řízky s brambory nebo bramborovým salátem, podle období, kdy se svatba konala. Když to bylo v létě a byly k dispozici nové brambory, tak to bylo vyřešené, v zimě se pak dělala bramborový salát. Na začátku století obvyklejší, v pozdějších dobách s majonézou. Mezi tím se na stůl chystaly svatební koláčky, pekly se už ve čtvrtek (v Hluku v pekárně u Jože Šimčíkového – nyní vinotéka a oprava kol), a domácí cukroví, které se chystalo většinou týden dopředu. K večeři pak bylo připravené vepřo-zelo-knedlo s domácím knedlíkem. V neděli se dělala sekaná a dojídalo se jídlo, většinou řízky. Dle výběru a chuti! V pozdějších časech se dělávaly vepřové a kuřecí rolády na svačinu. Dnes si už těžko dovedou mladí lidé představit, jak taková svatba vypadala, protože udělat takové pohoštění pro 80–100 lidí nebyl žádný „špás“. Pan kuchař musel být neustále ve střehu, aby neudělal nějakou chybu a svatbu nepokazil. Každý ví, že dobré jídlo patří ke spokojenosti svatebních hostů. Je nasnadě, že celý kolektiv, který se o vaření staral, byl v neděli večer na pokraji svých sil a všichni byli rádi, že jim tato velká směna už skončila.

Já jsem se rozhodl, že hlucké veřejnosti představím hlucké mistry kuchaře a kuchařky, z nichž někteří za svůj život udělali i 150 svateb a potěšili svatební hosty nejen z Hluku, ale i z bližšího či dalekého okolí. Mistr kuchař Ivan Mitáček z Lidáku mně sepsal jeho hlucké kolegy, i když říká, že je možné, že mohl na někoho zapomenout. Ivošovi za to děkuji. Prvním kuchařem, o kterém píše, je Jara Pospíšek.

Pospíšek Jaroslav (1943) – kuchař, specialista

Jak už bylo několikrát vzpomenu, byli v Hluku kuchaři, kteří byli známí po celém rajonu. Jedním z nich je i Jara Pospíšek, který se narodil 10. 10. 1943 v Boršické ulici v Hluku č. 988 rodičům Jaroslavovi (1914–1998) a Marii (1919–1995) Nemravovým. Jara byl druhý potomek u Nemravů, protože bratr Antonín se narodil už v roce 1940. Tonda se vyučil instalátérem a tímto řemeslem se živil celý ži-

vot. Mladší bratr Jožka Nemrava (1946) se vyučil opravářem v JZD a tady pracoval až do odchodu do důchodu. Jožka má rád společnost a je také zarytý hlucký folklorista. Dosud se angažuje v klubu důchodců při přípravě kulturních vložek na jejich pravidelné setkání na hlucké tvrzi. Jožka hraje na harmoniku, zpívá a také účinkuje ve scénkách. Nejmladší potomek v rodině Nemravových je Jiří (1951), vyučený zednickému řemeslu, kterým se živil celý život. Jara prožíval své mládí v Uličce (tak se říká Boršické ulici) spolu se svými vrstevníky. Doma měli menší hospodářství, proto musely všechny děti rodičům pomáhat. Doba po válce byla složitá a pro život náročná. Všichni se museli hodně ohánět, aby mohli mít standardní a skromné podmínky pro žití.

Jara si vzpomíná, jak byl ve 4. třídě a rodiče ho poslali na prázdniny ke strýcovi Janovi Pospíškovi (1923–2005), bratrovi jeho maminky, do Luhačovic. Ten tady pracoval jako kuchař v hotelu Palace. Strýc byl takový lázeňský kuchař, protože vařil také v lázních Darkov a též v Teplicích v Čechách. Nakonec se vrátil zpět do Luhačovic, kde také zemřel a pochovaný je na místním hřbitově v Luhačovicích. Na těchto prázdninách přišlo Jarovi na mysl, že bude kuchařem, a ten sen se mu splnil.

V roce 1957 se Jara šel učit do Restaurací a jídelen Uher-
ský Brod a jeho první štace byla restaurace Koruna v Uher-
ském Hradišti. Učení bylo nastaveno tak, že půl roku pra-
coval jako učeň v restauraci a půl roku chodil do Učňovské
školy obchodní do Brna. Druhým rokem to bylo podobné,
ale do školy chodil v Koryčanech. Třetím rokem už pra-
coval v Koruně jako správný kuchař a do školy jezdil 1x za 14
dnů do bývalého Gottwaldova (Zlína). O prázdninách, mezi
druhým a třetím ročníkem, byl Jara na brigádě u strýce
v Darkově, kde si vydělal na své první hodinky. Ty má do-
dnes jako vzpomínku na své mládí, i když dávno už nejsou
funkční. Do vojny pracoval stále v Koruně, kde ho práce
bavila a hodně se zde naučil. Na vojnu narukoval do Pra-
hy, k hradní stráži, kde po výcviku vařil pro vojáky základ-
ní služby. První dva měsíce byl ve výcvikovém středisku

v Ostrově nad Ohří, na pomezí hranice s Německem. Dva roky po vojně se Jara oženil a za ženu si vzal slečnu Ludmilu Pospíškovou (1944) z Hluku. Postupně se manželům Pospíškovým narodily tři děti. Ilona (1966), Jarmila (1968) a Milan (1973). Jara pracoval od roku 1964 v hradištském Grandu jako kuchař, v roce 1968 pak odešel do restaurace U Fojtů. (Grand procházel mezi tím rekonstrukcí.) U Fojtů byl nejdříve jenom kuchař, posléze vedoucí kuchař a nakonec šéfoval i učňům, kteří se tady učili i pro ostatní restaurace. Byl ještě poměrně mladý a šikovný, proto ho vedoucí nutili vzdělávat se. Ke zvýšení kvalifikace jezdil 1x za týden do Brna do kurzu kuchař-specialista. V dalším období to byl zase kurz pro vedoucí závodu, to proto, že měl na starosti už zmiňované učně. A na to musela být kvalifikace. U Fojtů prožil kus svého života. Byla to na svou dobu dobrá restaurace, ke které patřil i oblíbený bufet a vývařovna.

V roce 1971 se Jara zúčastnil okresní soutěže kuchařů, kde dosáhl dobrého výsledku. Jara byl v nejlepších letech, v kuchaření se zdokonaloval, a tak nebylo divu, že tuto soutěž vyhrál a postoupil do krajského kola. To se konalo na výstavišti v Brně a také tady Jara uspěl. Vyhrál! Celostátní kolo se konalo rovněž na brněnském výstavišti a tady Jara skončil na 14. místě.

Když se otevřela sportovní hala v Hluku, Jaru po čase přemluvili, aby sem šel vařit. Tady však byl pouze několik málo let a odešel vařit do Letu v Kunovicích. V Letu oslavil v roce 1993 i své padesátiny. Odtud vedla jeho cesta do restaurace na Obecním v Hluku, kterou měla pronajatou rodinná firma Alkom. V roce 2004 si pronajal syn Milan bar na Lidáku od Jarového kamaráda a kolegy kuchaře Ivoše Mitáčkovi. Sem chodil spolu se svou ženou Ludmilou po večerech vařit hostům své speciality. Odchod do důchodu oslavil v hluckém KMS, kde pracoval jako řezník.

V 60. a 70. letech ještě doznávalo období, kdy se svatby konaly doma. V létě za pěkného počasí na dvoře, v zimě v nějaké místnosti ve dvoře bylo pracoviště mistra kuchaře. Práce tady bylo vždycky nad hlavu, a proto s Jarou chodila i jeho žena. Lidka se od Jary hodně naučila, byli spolu sehraní, takže práce jim šla od ruky. Jara dělal svoji první svatbu v roce 1964, kdy vařil u Tondy Kremrového, který si bral Marii Straňákovou. Těch svateb bylo hodně, dnes už to Jara nespočítá, ale volných víkendů bylo u Pospíšků málo. Na svatbách vařili nejen v Hluku, ale také v Ostrožské Lhotě, ve Starém Městě (tady vařil u stavitele Gála na několika svatbách a různých oslavách), v Bílovicích a v dalších dědinách.

Jeho kuchařské umění ocenili i příslušníci a funkcionáři církve římsko-katolické. Když byl v Lhotě na návštěvě kardinál Tomášek, tak to byl Jara Pospíšek, který měl jídlo na

hostinu navařit. Rovněž když se světily zvony v O. N. Vsi, pozvali si Novoveštané Jaru, aby jim pro hosty uvařil. Jarovo vaření si oblíbili i hlučtí faráři. Několikrát vařil pro pátera Jaroslava Kapuše a v nynější době už stačil navařit i pro nového faráře Josefa Janka.

Rodina Nemravova a také rodina Pospíškova ze strany jeho manželky Ludmily měla vždy zálibu ve společenském prostředí restaurací a věnovala se tradičním řemeslům. Bratři Lidky byli číšníci, Miroslav (1941–2011) pracoval jako číšník v hradištské Koruně, potom dlouho na hotelu Morava a nakonec zakotvil v Ostrožské Lhotě v tamním obecním hostinci. Jaroslav Pospíšek (1951) zase dělal vrchního číšníka v hotelu Praha v Luhačovicích. Na důchod se však vrátil do rodného Hluku, kde si opravuje domeček. Jarův syn Milan je také číšníkem a jak už bylo zmíněno, 10 let provozoval bar na Lidáku. Ze strany Jarovy rodiny je vnuk Jožky Nemravové, Petr Bánovský, který se v hotelu Grand vyučil kuchařem a potom šel vařit na loď, kde získal další zkušenosti, poznal a naučil se i jiné kuchyně.

Když se začaly stěhovat svatby do restaurací, naučil se Jara od lopenického-hluckého řezníka a výborného člověka Jana Králíka zabíjet prasata a také dobře prasátko zpracovat, což byla příčina toho, že začal chodit po zabijačkách. Nesmíme zapomenout ani na kurzy studené kuchyně, které pořádal za minulého režimu Svaz žen (paní Trýsková). Tady učil ženy z Hluku několik let většinou moderní studenou kuchyň.

Svatební svíčková na smetaně

Suroviny: zadní hovězí, mrkev, petržel, celer, slanina, šlehačka, nové koření, bobkový list, tymián.

Maso se prošípuje a nechá se odležet. Mezitím se udělá zeleninový základ z másla, slaniny. Maso se vloží do základu a nechá se dusit doměkka. Až je maso hotové, zahustí se základ máslovou jíškou, zalije se vývarem a zjemní šlehačkou. Dochutí se solí, hořčicí, trochou cukru a místo octa se dává bílé víno a citronová šťáva. Podává se s knedlíkem plátkem citronu a brusinkami.

Pstruh po provensálsku

Očištěný pstruh se z vnějšku jemně nakrájí a do každého plátku se dá střídavě kolečko citronu a bobkový list. Dovnitř se pstruh okoření provensálským kořením a pórkem. Potom se opeče na pánvičce a nakonec by se měl doflambovat přímo před hostem. Podává se s hranolkami nebo vařeným bramborem.

Antonín Zlínský

V měsíci květnu jsme vzpomněli nedožitě 95. narozeniny tatínka, **pana Antonína Mitáčka**, a v měsíci březnu jsme vzpomněli nedožitě 90. narozeniny jeho manželky a naší maminky,

paní Františky Mitáčkové.

K jejich narozeninám jsme všichni měli přijít přát, ale jen kytičku na hrob můžeme položit a tiše vzpomínat. Vzpomínají děti s rodinami.

Vzpomínky se vracejí a nedají zapomenout.

Dne 17. května 2016 jsme vzpomněli 2. smutné výročí úmrtí našeho tatínka, dědečka, pradědečka, bratra a švagra, **pana Jaroslava Šimčíka.**

Děkujeme všem, kteří mu věnují tichou vzpomínku. Děti s rodinami.

Když jsi odešel, podivné ticho zůstalo a hodně z nás si na to zvykalo, a proto všichni tajně doufali, že budeš tam, kde Tě čekali. Ale Tvoje křeslo bylo prázdné dál, už nebyl tam ten, kdo v něm sedával. Tvůj zvukový hlas a srdečný smích už nikdy nezazněl v uších mých ... Chybíš nám ...

Dne 25. května jsme vzpomněli 16. výročí úmrtí našeho tatínka, dědečka a manžela, **pana Josefa Soukeníka.** Za tichou vzpomínku děkují děti s rodinami a manželka.

Dík za to, čím jste nám v životě byli, dík za každý den, jenž jste pro nás žili.

Dne 26. května jsme vzpomněli 20. výročí úmrtí **paní Viktorie Šrahůlkové** a 22. května jsme také vzpomněli 18. výročí úmrtí

pana Františka Šrahůlka. S láskou vzpomíná celá rodina. Všem, kdo si vzpomenu, děkujeme.

Dotlouklo srdce, umlkl hlas, měl rád svou práci, život a nás.

Dne 28. května 2016 jsme vzpomněli nedožitě 90. narozeniny našeho milovaného manžela, tatínka, dědečka a pradědečka, **pana Antonína Dohnala**, nadšeného národopisného pracovníka. Stále vzpomíná manželka, dcery a syn s rodinami.

Dne 8. června by se dožil 75 let můj manžel a náš tatínek a dědeček, **pan Antonín Hrdina.** 17. června uplyne 18 let od jeho smrti. Stále vzpomíná manželka, syn a dcera s rodinami. Děkujeme všem, kdo vzpomínají s námi.

Dne 13. června 2016 jsme vzpomněli 4. smutné výročí, kdy nás náhle opustila drahá manželka, maminka a babička, **paní Marie Machová.** Všem, kteří ji znali a vzpomenu s námi, děkují manžel, synové Tomáš, Martin a Pavel s rodinami.

Žádný čas není tak dlouhý, aby dal zapomenout.

Dne 26. června 2016 by se dožil 80 let můj manžel a tatínek, **pan Jan Moroz.** Již je tomu 23 let, co nás navždy opustil. Za tichou vzpomínku děkují a s láskou vzpomínají manželka a syn.

Kdo byl milován, není zapomenut.

Dne 3. července 2016 vzpomenu nedožitě 70. narozeniny **pana Petra Konečného.** A dne 12. září 2016 uplynou 2 roky, co nás navždy opustil. S láskou vzpomínají manželka a dcery s rodinami.

V tomto roce si připomínáme nedožitě 90. narozeniny našich drahých rodičů **Milady a Jaroslava Šimčíkových.** S láskou a úctou na naše rodiče vzpomínají synové Jaroslav a Milan s rodinami.

Čas tiše plyne, ale vzpomínka nám zůstává.

Dne 19. července 2016 vzpomenu 12. výročí úmrtí **pana Jana Jelénka.** Za tichou vzpomínku děkuje manželka, synové s rodinami a ostatní příbuzní.

Dne 21. června 2016 uplyne 5 let od úmrtí **pana Antonína Bachana.** Vzpomíná celá rodina.

Kdo Tě znal, vzpomene, kdo Tě měl rád, nezapomene.

Dne 28. června 2016 vzpomenu 20. výročí úmrtí **paní Marty Slavíkové.** Za tichou vzpomínku děkuje manžel František, syn Stanislav s rodinou, syn Dušan a sestra Marie s rodinou.

Čas tiše plyne, nejde jej zastavit, ale vzpomínky dál v nás budou žít.

Dne 20. června 2016 vzpomenu 9. výročí úmrtí **paní Ludmily Mitáčkové.** S láskou vzpomínají dcery s rodinami.

Dňa 28. júna 2015 by sa dožil **pán Cyril Pospíšek** 100 rokov. I keď nás opustil v roce 1993, v našich srdcích žije dále. Venujme mu tichou spomienku. Manželka Mária a dcéry Marika a Alenka s rodinami.

Čas tiše plyne, vzpomínka zůstává.

Dne 12. června jsme vzpomněli 18 let od úmrtí **pana Jana Bachana**. Za tichou vzpomínku děkuje manželka, syn a dcera s rodinou.

Dne 20. června 2016 vzpomeneme 35. výročí úmrtí našeho manžela, tatínka a dědečka, **pana Jaroslava Nemravy**. Za tichou vzpomínku děkují manželka, dcera a syn s rodinami.

Dne 5. května 2016 tomu byly 2 roky, co navždy odešla milovaná manželka a babička, **paní Emília Maceková**. S láskou vzpomínají manžel, dcera s rodinou a syn s rodinou.

*Ráno jsi odcházel, veselý jsi byl,
že Tě čeká smrt, jsi netušil.
Všechno jsi opustil, cos měl rád,
či to byla vina, že se to muselo stát?*

Dne 19. května jsme vzpomněli 5. smutné výročí **Petra Vaculíka**. S láskou vzpomínají manželka a děti s rodinami.

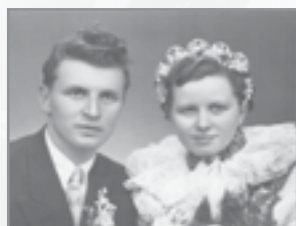
*Odešla, aniž by chtěla a vše, co milovala,
musela opustit – lásku, rodinu a sny. Osud to
chtěl, jen to moc uspěchal.*

Dne 15. července 2016 uplynou 2 roky od úmrtí naší milované dcery, sestry a vnučky, **Kateřiny Kotačkové**. S láskou a bolestí vzpomínají rodiče, sourozenci Kamila a Ondřej, babička a dědeček Kotačkoví, rodina Šimčíkova, rodina Bursíkova a ostatní příbuzní.

Dne 27. června vzpomeneme 10. výročí úmrtí naší maminky a babičky, **paní Věry Novákové**. Vzpomíná dcera s rodinou.

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 7. dubna 2016 oslavili **manželé Marie a František Andrlůvi** 60 let společného života. Do dalších let jim přejí hodně zdraví a spokojenosti dcera Jiřina a syn Lubomír s rodinami.

Dne 10. července 2016 oslaví naše sestra a teta, **paní Marie Křiváková**, 85. narozeniny. Do dalších let vše nejlepší, hodně zdraví a Božího požehnání srdečně přeje sestra a celá rodina Hubáčková.

Dne 16. června 2016 oslavila **paní Helena Ovsíková** krásných 80 let. Hodně zdraví, pohody a Božího požehnání přeje manžel, syn, dcera a celá rodina.

Téhož dne naši **rodiče Helena a František Ovsíkovi** oslaví 60 let společného života. Za jejich lásku, obětavost a výchování děkují a do dalších let hodně pevného zdraví a pohody přejí syn Lubomír a dcera Jitka s rodinami.

Dne 17. července 2016 oslaví naše maminka, babička a prababička, **paní Anna Pančíková**, 90. narozeniny. Do dalších let všechno nejlepší, hodně zdraví a Božího požehnání ze srdce přeje dcera a syn s rodinami.

CYKLOTÉKA

Oficiální prodejce kol Ghost, Lapierre, 4ever, Head

- Prodej kol
- Servis kol

Od března
otevřen nový
CYKLOBAZAR

CYKLOTÉKA

Hlavní 54

687 25 Hluk

info@cykloteka.cz

www.cykloteka.cz

tel.: 777 044 914

"Representativní inovace
je inovace do světa zítřka"

AZ SPORT AGENTURA

AZ SPORT AGENTURA

pojištění sportovců

www.azsportagentura.uh.cz

Naše nové pojištění majetku Náš domov získalo ocenění „Pojišťovací inovátor 2015“ v soutěži Hospodářských novin.

AZ Sport Agentura vám pojistí mobilní telefon, tablet, televizi, všechny druhy spotřebičů! V případě poškození, rozbití Vám pojišťovna vyplatí celou částku, dále pojistí jízdní kolo i na místech mimo domov.

Máte pojištění dům? Naše agentura nabízí slevu 30 % na všechny druhy pojištění nemovitosti.

Více informací na telefonu +420 777 055 068, nebo emailu azsportagentura@seznam.cz.

STŘECHY NA KLÍČ

605 789 611

- tesařské, pokrývačské a klempířské práce
- svařování PVC folií a lepení lepenky
- montáž střešních oken a dodávka veškerého materiálu

FASÁDY & INTERIÉRY HLUK

NABÍDKA NAŠEHO SORTIMENTU

PODLAHY Široká nabídka veškerých druhů podlah na trhu Dřevěné, laminátové, vinylové, PVC, atd. Včetně doplňků	DVEŘE a ZÁRUBNĚ Interiérové, venkovní, posuvné dveře Zárubně	MÍCHACÍ CENTRUM CAPAROL Základní nátěry, malířské a fasádní barvy, dekorativní omítky, barvy na dřevo a kov Nářadí a potřeby pro řemeslníky	TAPETY a DEKORACE Nabídky tapet vliesových, vinylových, papírových, lepidla Designové tapety CAPAVER	Další stavební materiál Tepelné izolace Příslušenství pro zateplení fasády a omítky Podlahové systémy Kamenný koberec
Adresa: Hlavní 14 687 25 Hlák	Kontakt: František Štefaník	Mobil: 775 963 959	Email: interier-az-uh@seznam.cz	Web: www.interier-az.cz

REALIZACE:

FASÁDNÍ PRÁCE (zateplení, nátěry, sanace) / VNITŘNÍ VÝMALBY / PODLAHAŘSKÉ PRÁCE a úpravy betonu

Vítání občánků 16. dubna 2016

Pavlíčková Terezie

Kotačková Dorota

Warchil Matouš

Zakrevskij Filip

Štefaník David

Chytilová Valerie

Bahulík Filip

Krause Kristýna

Němeček Filip

Křapová Alice

Foto: Štěpán Mitáček

McDonald's cup

